

TA DIENĄ KALVARIJOJE

Ačiū, broli Nevilai. [Brolis Nevilas sako: „Telaimina jus, broli!“—Red.] Telaimina jus Dievas, broli Nevilai. Labai jums dėkoju.

² Labas rytas, draugai. Didelė garbė vėl būti čia, maldos namuose, ši ryta, tarnauti Viešpačiui, pamokslaujant Žodį ir meldžiantis už ligonius. Ir aš esu labai dėkingas už šią dieną.

³ Ir tik įėjęs, aš buvau labai nustebintas. Brolis priėjo ir pasakė: „Aš nenoriu būti toks, kaip tas nevertas raupsuotasis, kuris buvo išgydytas“. Tai buvo brolis Raitas. Aš meldžiausi už jį, ir Viešpats jį visiškai išgydė. Ir jis priėjo, raudodamas, kad paspausti man ranką ir pasakyti, kad—kad jis nori padėkoti Viešpačiui už—už išgydymą. Jis panoro sugrįžti ir padėkoti. Viskas praėjo. Jis yra—jis yra dabar visiškai sveikas. Mes dėkingi už tuos liudijimus.

⁴ Ir, Čarli, jūs ir brolis Džefris, jeigu jūs norite, užlipkite čia ir užimkite šias vietas čia. Ir jūs esate labai laukiami čia, taigi jums nereikės stovėti. Kitas brolis ten, ir brolis Vudas, jūs užlipkite čia. Jūs esate. . . Čia yra šiek tiek, pora vietų čia ant suoloelio, taigi jums nereikės stovėti. Aš manau, pora vietų čia, ir, taip, ir jūs esate labiau nei laukiami, kad ateitumėte čia ir užimtumėte vietas.

⁵ Mes džiaugiamės. . . Aš manau, kartą tai buvo pasakyta: „Aš džiaugiausi, kai jie man pasakė. . .“ Telaimina jus Dievas, broli. [Brolis sako: „Visada patinka būti arti pamokslininko“—Red.] Ačiū. Ačiū, ačiū jums. „Aš džiaugiausi, kai jie man pasakė: „Eikime į Viešpaties namus““. Tai yra krikščionio privilegija ir džiaugsmas – eiti į Viešpaties namus.

⁶ Žvalgausi aplinkui, matau čia tiek daug savo draugų šį rytą, aš esu pakilios nuotaikos dėl to. Aš džiaugiuosi matydamas brolių ir seserį Dauch čia, iš Ohajo. Aš matau ten gale brolių ir seserį Armstrongus, irgi iš Ohajo. Taip pat telaimina jus visus Dievas. Ir, o, tiesiog žvalgantysis aplink, jūs matote tiek daug, būtų nelengva išvardinti visus vardais. Sesuo Chuver, mes džiaugiamės matydami jus čia, šį rytą iš Kentukio. Ir Čarlis, ir Neli, brolis Džefris su savo šeima, ir tiesiog tiek daug, iš kitų miestų.

⁷ Taigi mes tikimės didingo laiko su Viešpačiu, šį rytą, laukiame, kad Dievas susitiks su mumis ir palaimins mūsų sielas, ir patarnaus mums poreikiuose, tai ko mums reikia.

⁸ Ir kai aš apžiūriu aplink vietą, jeigu man reikėtų išvardinti visus mano draugus čia aplink, man prireiktų vos ne viso ryto,

kad išvardinti juos. Aš puikiai jaučiuosi sugrįžęs į bažnyčią, matydamas čia visus šiuos žmones, susirinkusius.

⁹ Kas bus tada, kai mes pateksime į Dangu, ir mes susitiksim Ten tame didingame amžinybės laike, Amžinam bendravimui kartu, aplink Dievo sostą, ir tuos palaiminimus, kuriuos mes visi puoselėjome? Mes, Ten, tapsime panašūs į Jį, į Jo atvaizdą, ir su Jo Dvasia virš mūsų, garbinti ir tarnauti Jam per visą Amžinybę, niekada nepavargsim.

¹⁰ Tik pagalvokite, čia nėra nieko apie ką galėtumėte pagalvoti, tai ką jums patinka daryti, tačiau kartais, po kurio laiko jūs pavargstate tai darydami. Čarli, manau, kad aš ir tu medžiojame voveres labiau nei bet ką, tai ką mums patinka daryti, tačiau, žinai, šitai darydamas irgi pavargsti.

¹¹ Ir man—man patinka išvykos pėsčiomis, kopti į kalnus ir tiesiog keliauti pėsčiomis. Bet aš pavargstu, kartais, jūs norite užsiimti kuo nors kitu.

¹² Ir man patinka važinėti. Kartais aš jaučiu tokį nuovargį ir išsekimą, ir nervai ant ribų. Aš tiesiog išoku į savo automobilį ir išvažiuoju, ir vairuodamas lekiu tolyn keliu, dainuodamas: „Aš toks laimingas, kad galiu pasakyti, jog aš esu vienas iš jų“, ar kažką. Tiesiog tvirtai laikau vairą, ir dainuoju, trypčioju koja, ir šūkčioju. Ir, na, po kiek laiko aš pavargstu, ir tuomet grįžtu namo, ir pradėdu ką nors kita.

¹³ Bet kai mes pradėsime šlovinti Dievą toje naujoje Karalystėje, ten nebus nė vienos nuovargio akimirkos, tiesiog—tiesiog visada bus palaiminimas, tiesiog tęsis ir tęsis. Bet, žinoma, mes būsime tuomet pakeisti. Mes nebusime tokiais, kokie mes dabar. Mes būsime kitokie, kitokie kūriniai nei mes esame šiuo metu. Taigi, mes esame laimingi.

¹⁴ Aš tiesiog mažčiau. Aš nežinau ar kada nors dariau, citavau tai ar ne. Brolis Čarlis, prieš kurį laiką, aš buvau su juo Kentukyje, ir jis paklausė: „Broli Branhamai, kaip tu manai, Tūkstantmetėje Karalystėje, tu ir aš medžiosime voveres?“

Aš atsakiau: „Aš taip nemanau, Čarli“.

¹⁵ Pasakė: „Na, mums taip patinka, - pasakė, - kaip tu—tu galvoji, mes medžiosime, kai pateksime į Tūkstantmetę Karalystę?“

Aš atsakiau: „Ne, niekas nebus žudomas Tūkstantmetėje Karalystėje“.

Ir jis pasakė: „Na, mums tiesiog patikdavo tai“.

¹⁶ Aš pasakiau: „Čarli, o kas, jei aš galėčiau tave įtikinti, kad kartą tu buvai kiaulė, ir tu pakilai į aukštesnę būtybę, tapdamas žmogumi? Ar tu kada nors norėtum, norėtum vėl grįžti ir mėgautis kiaulės malonumais?“

Atsakė: „Ne“.

17 Aš tariau: „Supranti, tu būtum daug aukščiau už kiaulę, taigi, tu esi žmogus, tu niekada daugiau nebenorėtum būti kiaule“. Aš pasakiau: „Dabar padaugink tai dešimt tūkstančių kartų, ir tai kuo tu būsi, kai tu esi pakeistas iš čia į tai, kuo tu būsi. Tu niekada nebenorėsi vėl būti žmogumi“.

18 Teisingai. Tai bus kažkas skirtingo. Aš esu toks laimingas vien nuo minčių apie tai, žinodamas, kad vieną dieną mes pakilsime aukščiau.

19 Na, dabar, jei Viešpats panorės, kitą sekmadienį, kuris bus apie... Tuomet aš ketinu išvykti, vykti į Vajomingą, su geru draugu; ar į Aidaho, su savo geru bičiuliu, broliu Miner Arganbrightu, broliu Klayt Sonmore, „Krikščionys Verslininkai“.

20 Sekančią savaitę, po savaitės, dabar; 7-ą, aš turiu būti Dalase, Teksase, „Išgydymo Balsas“ suvažiavime. Ir mano pasisakymo vakaras yra 7-ą. Ir tuomet aš sugrįšiu, vyksiu į Aidaho valstiją su broliu Arganbright ir „Krikščionys Verslininkai“. Ir galbūt turėsiu vieną vakarą Mineapolyje, prieš mums išvykstant. Ir tuomet vieną per „Krikščionių Verslininkų“ pusryčius.

21 Viešpačiui panorėjus, kito sekmadienio rytą aš vėl noriu sugrįžti čia į maldos namus, ir jei tai leistina, ir jeigu bus Viešpaties valia. Ir aš noriu kalbėti tema „*Viesulas Vėjyje*“, jei Viešpats panorės. Rodos, tai buvo mano širdyje visą savaitę.

22 Ir praeitą rytą, labai anksti, maždaug ketvirtą valandą ryto, aš prabudau ir aš gavau šią mintį, „Tą Dieną Kalvarijoje“. Ir aš noriu pakalbėti apie tai šį rytą: „*Tą Dieną Kalvarijoje*“.

23 Ir taigi šiam skaitymui, atšiverskime dabar savo Biblijose, Rašto vieta, Evangelija pagal Šventą Matą, 27-ą skyrių. Ir mes pradėsime nuo 27-os eilutės ir perskaitysime šito Rašto dalį, kad gautume mūsų pagrindus, tada mes iškart pradėsime. Ir po pamokslavimo, tuomet mes ruošiamės melstis už ligonius.

24 Ir, o, nuo praejusio apsilankymo čia, tiesiog grįžtant, ir modeliuojant mano naujos rūšies tarnavimą. Aš turėjau tiek daug liudijimų, kurie ateidavo iš to susirinkimo, kiek aš jau seniai nebuvau gavęs.

25 Kažkas tame yra, kad jums reikia susisiekti su asmeniu, nepaisant to, kiek parodyta antgamtiškumo. Bet, suprantate, išgydymas priklauso nuo paties žmogaus tikėjimo. Taigi, jeigu asmuo turi tikėjimą... .

26 Ir jie mato, kaip, Šventoji Dvasia juda per auditoriją ir sako: „Ivyko *tas ir tas*. Ir, tuomet, jūsų vardas yra *toks ir toks*. Ir jūs atvykote iš *tokios* vietos. Ir jūs padarėte *tam tikrą* dalyką. Ir tai bus *tokiu* būdu“. Ir mato, kad visa tai įvyksta tiesiog tokiu būdu!

27 Visgi, asmuo, sėdėdamas čia, turėtų pažvelgti aukštyn ir pasakyti: „Tai turi būti Dievas. Aš priimu savo išgydymą“.

²⁸ Bet, vietoje to, asmuo sako: „Uždėkite rankas ant manęs ir melskitės už mane, kad aš būčiau išgydytas“. Bet tokiu būdu mes esame išmokyti čia, Amerikoje, ir, taigi, tikėti tuo. Ir tai, žinoma, pagal Raštą.

²⁹ Bet dabar mes randame, Afrikoje ir skirtingose vietose, tiesiog leiskite, kad kas nors panašaus atsitiktų, visa auditorija pakyla vienu metu, priima savo išgydymą, kadangi jie nebuvo nieko išmokyti. Suprantate? Jų netgi nemokė apie išgydymą. Ir tuomet, kai jie tai mato, jie žino, kad yra Dievas, kuris gyvas. „Ir jei Jis gyvas, Jis—jis yra aukščiausiasis, ir Jis—Jis gydo“. Štai ir viskas, kadangi pagrindas jau padėtas, pamatas, kad Jis yra Gydytojas, ir gydo žmones. Tuomet kai jie mato Jo Buvimą, veikiančių per Jo Bažnyčią, tada jie sako: „Tai išspręsta. Tai viskas ko mums reikia“.

³⁰ Bet mes buyome mokomi: „dėti rankas ant ligonių“, ir panašių dalykų. Štai dėl ko tai ne taip gerai veikia Amerikoje.

³¹ Taigi, atminkite, kitą sekmadienio rytą, Viešpačiui leidus, brolis Nevilas, žinoma, paskelbs tai. Ir...tai... „Sukuryš Vėjyje“.

³² Taigi, aš daviau jums šiek tiek laiko, kad jūs atsiverstumėte Raštą, Mato 27. Pradėkime skaityti nuo Mato Evangelijos 27-tos eilutės. Dabar atidžiai paklauskite skaitymo.

Ir valdytojo kareiviai paėmė Jėzų į bendruosius rūmus, ir prie jo susirinko visas pulkas kareivių.

Ir jie nurengė jį, ir uždėjo ant jo ryškiai raudoną apsiaustą.

Ir kai jie nupynė erškėčių vainiką, jie uždėjo jį jam ant galvos, ir nendrę į jo . . . ranką: ir jie klaupėsi prieš jį ant kelių, ir tyčiojosi iš jo, sakydami: „Sveikas, žydu Karaliau!“

Ir jie spjaudė ant jo, ir paėmė nendrę, ir smogė jam per galvą.

. . .po to kai jie pasityčiojo iš jo, jie nuėmė nuo jo apsiaustą, ir apvilko jį jo paties drabužiu, ir išvedė jį nukryžiuoti.

Ir kai jie išėjo, jie surado žmogų iš Kirenės, vardu Simonas; jie privertė jį nešti jo kryžių.

Ir kai jie užlipo, užlipo į vietą, vadinamą Golgota, tai sakoma - kaukolės vieta,

Jie davė jam gerti acto, sumaišyto su tulžimi; . . .jo paragavęs jis negėrė.

Ir jie nukryžiuojo jį, ir pasidalino jo drabužius, ir metė burtus: kad išsipildytų, kas buvo kalbėta per pranašą, „Jie tarpusavyje dalinosi mano drabužius ir dėl mano apdaro jie metė burtus“.

... sėdėdami ten jį saugojo;

Ir itaisė... virš jo galvos užrašytą kaltinimą: „ŠITAS YRA JĖZUS, ŽYDŲ KARALIUS“.

Tada ten buvo su juo buvo nukryžiuoti du vagys, vienas iš dešinės ir kitas iš kairės.

Ir tie – tie, kurie ėjo pro šalį, plūdo jį linguodami savo galvas,

Ir sakydami: „Tu, kuris sunaikini šventyklą, ir pastatai ją per tris dienas, išgelbėk save. Jei tu esi Dievo Sūnus, nuženk nuo kryžiaus“.

Taip pat ir vyriausieji kunigai, tyčiodamiesi iš jo kartu su raštininkais ir vyresniaisiais, sakė:

„Jis gelbėjo kitus; savęs jis negali išgelbėti. Jeigu jis yra Izraelio Karalius, tegul jis dabar nužengia nuo kryžiaus, ir mes juo patikėsime.“

Jis pasitikėjo Dievu; tegul jis dabar jį išvaduoja, jeigu jis išgelbės jį: nes jis sakė: ‘Aš esu Dievo Sūnus’“.

Taip pat ir vagys, kurie buvo su juo nukryžiuoti, prikaišojo jam tuo pačiu.

Na, o nuo šeštos valandos iki devintos valandos visą šalį gaubė tamsa.

Ir apie devintą valandą Jėzus šaukė garsiu balsu, sakydamas: „Eli, Eli, lama sabachtani?“, tai reiškia: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl tu apleidai mane?“

Kai kurie iš ten stovėjusiųjų, tai išgirde, tarė: „Šitas šaukiasi Elijo“.

Ir tuoj pat vienas... nubėgo ir paėmė kempinę, pripildė ją acto ir užmovė ją ant nendrės, ir davė jam gerti.

Likusieji tarė: „Palik ramybėje, pažiūrėkime ar Elijas ateis jo išgelbėti“.

Jėzus, vėl sušukęs garsiu balsu, atidavė dvasią.

Ir štai, šventyklos uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios; ir žemė drebėjo, ir uolos plyšinėjo;

... atsivėrė kapai; ir daug šventųjų kūnų, kurie buvo užmigę, prisikėlė,

Ir išėjo iš kapų po jo prisikelimo, ir nuėjo į šventąjį miestą, ir pasirodė daugeliui.

Taigi kai šimtininkas, ir tie kurie buvo su juo, saugojantys Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir tai, kas dėjosi, labai išsigando, sakydami: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus“.

³⁴ Viešpatie, mes žinome, kad Tu esi Dievas. Ir tai. . . Perskaite šį pašventintą ir šventą Žodį, mes ir toliau matome, kad Tavo prigimtis nepasikeitė. Tu visuomet esi Dievas. Ir atrodė, kad Jėzus negaus jokios pagalbos, juk Jis pateko į nedorėlių rankas ir buvo visas sužeistas, ir apspjaudytas, ir išjuoktas, ir kabėjo ant kryžiaus, kraujuojantis, mirštantis. Ir atrodė, kad nebuvo pagalbos, niekur, kol netgi Jis sušuko: „Mano Dieve, Mano Dieve, kodėl Tu Mane apleidai?“

³⁵ Bet, Tu veiki tuo momentu, kai niekas kitas negali veikti. Mums duota žinoti, Viešpatie, kad jeigu mes turime upes, kurių negalime pereiti, jeigu mes turime kalnus, per kuriuos mes negalime praeiti, Dievas specializuojasi darydamas tuos dalykus, kurių kiti negali padaryti.

³⁶ Tu esi specialistas, šiame darbe, nes Tu žinojai tos dienos Kalvarijoje priežastį. Tu, būdamas Dievas, beribis, žinojai, kad turi ateiti ši valanda. Bet kai tai buvo išpildyta, tuomet Tu parodei, kad Tu buvai Dievas. Tu parodei, Kas buvo šeimininkas. Tu sudrebinai žemę, ir šventieji, kurie miegojo žemėje, išėjo. Tu užtemdei saulę naktį, kaip nakties tamsą, parodydamas kad Tu buvai Dievas. Bet Tu, atrodė, taip ilgai tylėjai.

³⁷ Leisk mums nuo šiol, padaryti šią išvadą: kad, tol kol mes vaikštome Dvasioje, vedami Dievo rankos, nesvarbu kas atrodytų negerai, mes iki šiol žvelgiame į Kalvariją; Dievas prakalbės tinkamą valandą, tinkamu metu.

³⁸ Taigi, Dieve Tėve, mes prašome mūsų nuodėmių ir nusižengimų atleidimo. Mes prašome, kad Tavo Dvasia vestų mus. Vesk mus kaip Balandis veda Avinėlių. Leisk mums būti paklusniais, kad ir kas mums nutiktų, žinodami tai, kad Dievas viską daro teisingai, ir žinant, kad viskas bus gerai.

³⁹ Būk su mumis šiandien šiame tarnavime. Mes meldžiame, kad Tu išgelbėtum tuos, kurie yra toje būsenoje, kad būtų išgelbėti, ir siekia išgelbėjimo. Pripildyk Amžinuoju Gyvenimu tuos, kurie šito siekia. Mes meldžiame, kad Tu išgydytum tuos, kurie yra sergantys ir kenčiantys, kurie atėjo, ieškodami išgyjimo. Ir mes šlovinsime Tave už tai. Mes to prašome Tavo Sūnaus, mūsų Gelbėtojo, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

⁴⁰ Taigi, kalbant šį rytą, mes norėtume atkreipti jūsų dėmesį į temą, iš kurios aš pasirinkau kalbėti: „*Tą Dieną Kalvarijoje*“.

⁴¹ Ji atrodo, lyg būtų šiek tiek ne laiku; tai turėtų būti Didįjį Penktadienį. Kalvariją reikėtų prisiminti kiekvieną dieną. Ir mes tiek daug esame apie ją girdėję, tiek daug skaitę apie ją. Pamokslininkai pamokslavo apie ją, nuo laikų pradžios. Dainininkai dainuodavo apie ją, per visus laikotarpius. Pranašai išpranašavo ją, prieš keturis tūkstančius metų kai tai įvyko. Ir šių dienų pranašai nurodo atgal, kada tai įvyko. Tai tokia svarbi diena! Tai viena iš svarbiausių visų tų dienų, kurioms Dievas leido nušvisti žemėje.

42 Ir jeigu ji yra tokia svarbi žmonijos rasei, Kalvarija, aš manau, kad mums būtų gerai grįžti ir patikrinti, tiesiog pažiūrėti, ką ji mums reiškia. Nes, aš esu įsitikinęs, šia vėlyvą valandą, kurią mes gyvename, mes siekiame viso Dievo reikšmingumo, kurį mes galime žinoti. Ir viskas, ką mes galime sužinoti, mes ir esame čia, kad mokytumėmės iš to, kad pamatyti kas yra mums, ir ką Dievas yra padaręs dėl mūsų, ir pamatyti, ką Jis pažadėjo padaryti dėl mūsų. Ir tai, dėl ko mes einame į bažnyčią. Štai dėl ko pamokslininkas pamokslauja, štai dėl ko jis studijuoja ir mąsto apie Raštą, ir ieško įkvėpimo, todėl, kad jis viešai tarnauja Dievo žmonėms. Ir jis stengiasi surasti kažką, kas. . . ką Dievas turi pasakyti Savo žmonėms; kažką, kas padėtų jiems. Galbūt, tai gali būti, apkaltinimas jiems už jų nuodėmes, bet padėtų pakelti juos, kad jie paliktų savo nuodėmes ir, kad jie pakiltų tarnauti Viešpačiui. Ir tarnautojai turėtų siekti šių dalykų.

43 Ir šiai dienai, esant tokiai svarbiai, vienai iš didingiausių dienų, pažvelkime į tris skirtingas šios dienos reikšmes mums. Mes galėtume peržvelgti šimtus. Bet, šį rytą, aš tiesiog išrinkau tris skirtingus, gyvybiškai svarbius dalykus, į kuriuos mes norėtume pažvelgti, per sekančias keletą akimirų, ką mums reiškia Kalvarija. Ir aš meldžiu, kad pasmerktų kiekvieną esantį nusidėjėlių, kuris yra čia; tai privers kiekvieną šventąjį klauptis ant kelių; tai pakels kiekvieno sergančio asmens tikėjimą Dievu, ir jis išeis, pasveikęs; kiekvieną nusidėjėlių - būti išgelbėtu; kiekvieną atkritusį nuo Dievo - sugrįžti, ir būti susigėdusiam dėl savęs; ir kiekvienas šventasis, džiaugtusi, ir įgytu naują atspirtį ir naują viltį.

44 Vienas didingiausių, svarbiausių dalykų, ką Kalvarija reiškia mums ir pasauliui, yra - tai išspręstas nuodėmės klausimas kartą ir visiems laikams. Žmogus buvo rastas kaltas dėl nuodėmės. Ir nuodėmė buvo bauda, kurios žmogus negalėjo sumokėti. Bausmė buvo tokia didelė, kol nebuvo nei vieno kas galėtų sumokėti baudą. Aš tikrai tikiu, kad Dievas iš anksto numatė tai tokiu būdu, kad bauda bus tokia didelė, kad nė vienas žmogus negalės jos sumokėti, taigi Jis galės tai padaryti, Pats. Taigi, bausmė už nuodėmę buvo mirtis. Ir mes visi gimėme nuodėmėje, pradėti nedorybėje, atėjome į pasaulį, kalbėdami melą. Todėl nebuvo nė vieno iš mūsų, kuris buvo vertas, ar, jie nerado nė vieno žemėje, kuris buvo vertas.

45 Ir nuodėmė prasidėjo ne žemėje. Nuodėmė prasidėjo Danguje. Liuci- . . . buvo . . . Liuciferis, šėtonas, buvo pasmerktas kūrinys, dėl jo nepaklusnumo, prieš jam dar patenkant į žemę. Nuodėmė prasidėjo Danguje, kur Dievas patalpino Angelus, ir taip toliau, tuo pačiu pagrindu kur Jis patalpino žmogaus būtybes; pažinimas, pažinimo medis, Gyvybės medis ir pažinimo medis, kur žmogus galėjo padaryti savo pasirinkimą. Ir kada Liuciferiui buvo suteikta pirmenybė, padaryti pasirinkimą, jis

užsinorėjo kažko geresnio, nei turėjo Dievas. Nuo to ir pasidėjo nemalonumai.

⁴⁶ Ir ten buvo pareikalavimas už nuodėmę. Pareikalavimas buvo - mirtis. Mirtis buvo bausmė. Ir, tai yra, mes galime išigilinti į visas šias detales, nes aš netikiu, kad yra tik viena mirtis. Yra vienas Gyvenimas. Ir aš tikiu, kad žmogus, turintis amžiną Gyvenimą, negali mirti. Ir aš tikiu, kad bus visiškai sunaikinimas tos sielos, kuri nusideda, nes Biblijoje sakoma: „Siela, kuri nusikalsta, mirs“. Ne žmogus; „siela, kuri nusikalto“. Taigi, šėtonas turi tikrai mirti, turi būti visiškai sunaikintas. Kaip aš nesutinku su universalais, kurie sako, kad šėtonas bus išgelbėtas! Jis nusidėjo, ir jis nuodėmės pradininkas. Ir jo siela nusidėjo; ir jis buvo dvasia. Ta dvasia bus visiškai sunaikinta, nieko iš jos nebus palikta.

⁴⁷ Ir kai nuodėmė ištiko žemę, grįžtant į pradžia, tarsi iš dangaus krentanti juodumos skraistė, ji tiesiog paralyžiavo žemę. Ji pavergė kiekvieną būtybę žemėje, ir visus Dievo kūrinis. Žmogus buvo mirties, ligos, vargų, sielvartų vergovėje. Visa gamta puolė su tuo. Nuodėmė buvo anestetikas, kuris faktiškai paralyžiavo žemę. Ir tuomet mes buvome palikti čia, be vilties, kadangi kiekvienas kūrinys žemėje buvo priklausomas nuo to. Ir kiekvienas, gimęs žemėje, buvo pajungtas jai.

⁴⁸ Taigi, tai turėjo ateiti iš tam tikros Vietos, kur nebuvo nuodėmės. Tai negalėjo ateiti iš žemės. Vienas iš mūsų negalėtų išpirkti kito. Tai turėjo ateiti iš Kito.

⁴⁹ Todėl, kai žmogus suprato, kad jis buvo atskirtas nuo savo Dievo, jis tapo klajūnas. Jie raudoja. Jie šaukė. Jie sunkiai dirbo. Jie visur klajodavo, per kalnus ir per dykumas, ieškodami Miesto, kurio statytoju ir kūrėju buvo Dievas. Nes, jis žinojo, kad jeigu jis kada sugrįš į Dievo Artumą, jis galės apie tai pasitarti su Juo. Bet nebuvo kelio atgal. Jis tapo prarastas. Jis nežinojo, kuriuo keliu pasukti, todėl jis tiesiog patraukė, klajodamas, bandydamas rasti kažkur kitur, kur jis galėtų surasti kelią atgal į tą Vietą. Kažkas jo viduje pasakė jam, kad jis kilo iš Vietos, kuri buvo tobula. Čia nėra asmens šioje matomoje auditorijoje, ši ryta, arba tarp klausančių garsajuostės, kur jos kelias aplink pasaulį, nėra nei vieno čia, ar bet kur, be tai, kas siekia to tobulumo.

⁵⁰ Jūs apmokate savo sąskaitas, jūs galvojate: „Tai bus baigta“. Kai jūs tik apmokate savo sąskaitas, tuomet kas nors suserگا jūsų šeimoje. Kai liga praeina, tuomet jums reikia apmokėti dar daugiau sąskaitų. Pirmas dalykas, žinote, jūsų plaukai pradeda žilti, ir tuomet jūs norite vėl tapti jaunu. Ir vis kas nors visą laiką, pastoviai - dėl tos nuodėmės bangos. Bet jūsų širdyje, kadangi jūs to ieškote, tai parodo jog čia kažkur yra Tobulumas. Kažkur, yra kažkas.

⁵¹ Tai priežastis, kodėl daugelį kartų, šiandien, nusidėjėlis vis klaidžioja. Graži, jauna mergina nusikerpa kasas, kad būtų populiarai; išsidažo savo veidą, kad atrodytų patraukli; užsivelka drabužius, kad parodytų savo kūno formas. Kadangi, tai viskas ką ji gali rasti, ieškodama kažkur, bandydama surasti kažką, kas sugrižtų pas ją, kai ji gali sukelti, kad ją pamatęs vyras sušvilptų jai, pamojuoti jai, flirtuotų su ja. Jaunas vyras tą patį padarys su moterimi, bandys padaryti save patraukliu jai. Kaimynai pasistatys namą, ir sutvarkys jį tam tikru būdu, nes jis atrods truputėlį geriau nei kaimyno. Ir taip visą laiką, mes siekiame kažko, ir kažkas vis praeina šiek tiek auščiau to. Mergina pastebės, kad kitą mergina yra populiareesnė nei ji. Kaimynas suras namą, kuris atrodo geriau nei jo. Moteris pastebės kitą moterį, apsirengusią tam tikru būdu, kuri atrodys geriau nei ji.

⁵² Kažkas yra mumyse, kas ieško kažko, ir tai parodo, kad mes esame paklydę. Mes norime surasti tą kažką, kas duos mums pasitenkinimą, kas numalšins tą vidinį alkį, bet atrodo, kad mes negalime to surasti. Žmonės bandė tai per visus amžius. Jie raudoja dėl to. Jie šaukė. Jie padarė viską, ką jie žinojo kaip daryti, bet vis tiek jie nesurado to, klajoja po pasaulį.

⁵³ Pagaliau, vieną dieną, tą dieną Kalvarijoje, ten buvo Vienas, kuris nužengė iš Šlovės. Vienas, Jėzaus Vardu, Dievo Sūnus, Kuris atėjo iš Šlovės, ir buvo suformuota Kalvarija. Tai buvo diena, kur buvo sumokėta kaina, ir nuodėmės klausimas buvo išspręstas visiems laikams. Ir ji atvėrė kelią į tą dalyką, kurio mes alkstame ir trokštame. Tai atnešė pasitenkinimą. Nėra tokio žmogaus, kuris aplankytų Kalvariją, ir pamatęs koku būdu tai buvo, išliktų toks pat. Viskas, ko jis kada troško ir ilgėjosi, tai buvo išspręsta, kai jis pasiekė tą vietą.

⁵⁴ Tai buvo tokia svarbi diena, ir toks ypatingas dalykas, kad tai sukrėtė žemę. Tai sukrėtė žemę, kaip ji dar niekada nebuvo sukręsta. Kai Jėzus mirė Kalvarijoje ir sumokėjo už nuodėmę, šis nuodėmingas pasaulis užtemo. Saulė nusileido viduryje dienos, ji turėjo nervinį išsekimą. Ir uolos sudrebėjo, kalnai skeldėjo, ir mirusiųjų kūnai išstrūko iš kapų.

⁵⁵ Ką tai padarė? Dievas nusitaikė - į Kalvariją. Jis sužeidė tą žvėrį, vadinamą šėtonu, amžiams. Taigi nuo tol jis dar daugiau sužvėrėjo, nes tai atnešė Šviesą žmonijos rasei. Ir visi žino, kad sužeistas žvėris yra labiausia įnirtęs, šliaužioja aplinkui su sulaužytu stuburu. Taigi, šėtonas buvo nokautuotas, Kalvarijoje. Žemė patvirtino, kad jis buvo.

⁵⁶ Didžiausia kaina, kuri kada buvo sumokėta, ir tikrai Vienas, kuris galėjo ją sumokėti, atėjo ir atliko tai Kalvarijoje. Štai kur buvo sumokėta didžiulė kaina. Tai vienas iš dalykų. Dievas to pareikalavo. Nė vienas žmogus nebuvo vertas. Nė vienas žmogus nebuvo pajėgus. Nė vienas žmogus negalėjo to

padaryti. Ir Dievas, atėjo Pats, ir tapo žmogumi, ir gyveno žmogišką gyvenimą, su žmogiškais norais, ir buvo nukryžiuotas Kalvarijoje. Ir ten, kai šėtonas galvojo, kad Jis šito nepadarys, kad Jis nepereis per tai, Jis praėjo Getsemanę ir kiekvieną pagundymą, kokį tik patyrė žmogus. Jis praėjo per tai, tiesiog kaip žmogus, bet Jis sumokėjo kainą.

⁵⁷ Ir tai, kas užtemdė žemę. Buvo kaip anestetikas dėl operacijos. Kai gydytojas žmogui duoda anestetikus, jis pirma jį užmigdo, prieš galėdamas tai daryti. Ir kai Dievas darė Bažnyčiai operaciją, žemė gavo anestetikus, gamta patyrė smarkius traukulius. Nenuostabu! Dievas, žmogaus kūne, buvo bemirštąs. Tai buvo valanda, kurios pasaulis laukė, vis dėlto daugelis iš jų to nežinojo.

⁵⁸ Kaip ir šiandien - daugelis ieško šių dalykų, ir vis dėlto neatpažįsta jų. Jie nesuvokia neįprastumo. Jie iki šiol ieško malonumų ir pasaulietiškų dalykų, bandydami surasti išeitį.

⁵⁹ Buvo daug kelrodžių, kurie nurodė į tą dieną, daug didingų ženklų. Tai buvo pranašauta per avinėlį, per jautį, per balandį, ir visi tie dalykai, bet vis dėlto tai negalėjo pralaužti to. Tai negalėjo pralaužti tos mirties galios, kurią šėtonas turėjo žemėje.

⁶⁰ Tos pačios uolos, kuriomis jis kadaise vaikščiojo, aukštyn ir žemyn žemėje, deganti siera! Liuciferis buvo rytmečio sūnus, ir jis vaikščiojo žemėje, kai ji buvo degantis ugnikalnis. Tos pačios uolos, kurios buvo atausę, kai Jėzus mirė Kalvarijoje - išsiveržė iš žemės.

⁶¹ Kaina buvo sumokėta, ir šėtono jungas buvo sutrauktas. Dievas grąžino į žmogaus rankas kelią atgal į tai, ko jis ieškojo. Jis neturės daugiau verkti. Pataikė, kai Jis sulaužė šėtonui stuburą, ten Kalvarijoje, nuodėmės, ligos stuburą! Ir tai sugrąžina kiekvieną mirtingąjį žemėje atgal į Dievo Artumą, su atleistomis nuodėmėmis. Aleliuja! Mūsų nuodėmės atleistos. Šėtonas daugiau negali mūsų atitolinti nuo Dievo.

⁶² Čia yra nutiestas vieškelis. Yra nustatytas telefoninis ryšys. Veikia linija į Šlovę, ir kiekvienas žmogus turi priėjimą prie šios linijos. Jei žmogus yra pilnas nuodėmės, ji prijungia jį prie telefono centrinės. Jam gali būti atleista už tą nuodėmę. Ir ne tik tai, bet už tą nuodėmę yra sumokėta. O! Jums nereikia sakyti: „Aš nesu vertas“. Žinoma, jūs nesate, ir niekada negalėtumėte būti. Bet vertas Vienas, užėmė jūsų vietą. Jūs esate laisvas. Jums daugiau nebereikia klaidžioti. Jums nebereikia būti malonumų ieškančiu žmogumi čia, žemėje.

Nes čia yra šaltinis, pripildytas Krauju,
Pripildytas iš Emanuelio gyslų,
Kur nusidėjėlis, panardintas į srautą,
Praranda visas savo kaltes dėmes.

63 Jums nereikia būti prarastu. Čia yra vieškelis, ir Kelias, ir jis yra pavadintas šventumo Keliu. Nešvarus juo nepraeis. Nes, pirma, jis eina per šaltinį, ir tuomet įeina į vieškelį.

64 Jis sutraukė šėtono jėgas. Jis atidarė pragaro kalėjimo duris, kiekvienam žmogui, kuris buvo uždarytas, šioje žemėje, kalėjime, bijodamas, kad kai jis mirs, kokia mirtis jam bus. Kalvarijoje, Jis atidarė tas kameros duris, ir išleido visus kalinius į laisvę. Jums daugiau nebereikia būti draskomam nuodėmės. Jums daugiau nebereikia atiduoti savo narių nuodėmei, alkoholiui, rūkimui, azartiniams žaidimams, kalbant melą. Jūs tiesiog galite būti doru, teisingu ir teisiu. Ir šėtonas nieko negali dėl to padaryti, nes jūs įsikibote į liniją, Gyvenimo liniją, kuri pritvirtinta Amžių Uoloje. Niekas negali jūsų nuo Jos nupurtyti. Jokie vėjai nenupurtytys jūsų nuo Jos. Niekas, net pati mirtis, negali atskirti mūsų nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje Jėzuje. Štai ką reiškė Kalvarija.

65 Žmonės, kurie buvo vergijoje, buvo išlaisvinti. Žmonės, kurie kartą buvo mirties baimėje, daugiau gali nebebijoti mirties. Žmogus, kuris ilgisi Miesto, kurio statytojas ir kūrėjas - Dievas, jis gali įžengti į šį vieškelį, ir nukreipti savo veidą į Dangų, nes jis yra laisvas. Aleliuja! Jis yra išpirktas. Jam daugiau nebereikia klajoti, nes yra būdas sužinoti, ar jūs esate teisus ar ne. Dievas duoda mums Gyvenimą. Mūsų nuodėmės dingo. Tą dieną Kalvarijoje buvo sumokėta kaina. Kai mes visa tai matome, tai nenuostabu, kad poetas parašė:

Tarp išbalusių akmenų ir tamsaus dangaus
Mano Gelbėtojas palenkė Savo galvą ir mirė.
Atidengta uždanga apreiškė Kelią
Į Dangaus džiaugsmą ir nesibaigiančią dieną.

66 Abrahamui nebereikia daugiau klaidžioti per visą šalį, ieškant miesto. Nusidėjėliui nebereikia daugiau klausinėti, ar jis gali būti išgelbėtas ar ne. Sergančiam nebereikia daugiau klausinėti, ar jis gali būti išgydytas ar ne. Atidengta uždanga, tą dieną Kalvarijoje, apreiškė Kelią į visišką pergalę. Dievas davė mums Savo Dvasios jėgas, gyventi pergalingai virš visų tų dalykų; mūsų prašoma tikėtis tuo. Štai kas įvyko tą dieną Kalvarijoje. Niekuomet anksčiau nebuvo tokios dienos. Niekuomet daugiau tokios nebus. Daugiau nėra būtina. Kaina sumokėta, ir mes esame išpirkti. Ačiū Dievui! Mes esame išpirkti. Daugiau jums nebereikia klausinėti. Daugiau nebereikia apie tai spėlioti. Viskas pašalinta. Uždanga atitraukė priedangą, ir mes pastatyti ant vieškelio, ne tam, kad klausinėtume, bet tikėtume ir tiesiog eitume toliau. Mes einame tiesiai į patį Dievo Artumą.

67 Abrahamas žinojo, ir kiti žinojo, kol jie ieško Miesto, jie žinojo, kad jie yra iš Kažkur. Kažkas nutiko. Jie gyveno ant paralyžiuotos žemės. Prasidėjo žemės drebėjimai. Pakilo audros. Karai ir žudynės! Vilkas ir avis mito vienas kitu, ar, vilkas

maitinosi avimi, o liūtas ėda jautį. Tai neatrodo teisinga. Kažkas čia netvarkoje. Jis žinojo, kad čia kažkas ne taip. Žmonės, ir brolis žudo brolių; tėvas žudo sūnų, sūnus žudo tėvą. Kažkas čia negerai. Jis sensta. Jis miršta. Jis silpsta. Jis serga. Jis yra vergijoje. Medžiai auga, bet ne amžinai. Jie miršta. Kalnai keičiasi. Jūros išdžiūsta. Vandens trūkumas. Čia kažkas ne taip. Ir jis ieškojo vietos, Miesto, kuriame tai nebevyksta. Jis žinojo, kad jei jis tik galės grįžti į Artumą To, kuris viską sukūrė teisingai, jis galės kalbėtis apie tai su Juo.

⁶⁸ O, kokia tai yra privilegija, nusidėjėliui, ši rytą, žinoti, kad dabar jūs turite Kelią. Tą dieną Kalvarijoje atsivėrė kelias. Nes visi šie patriarchai atkakliai to ieškojo ir siekė, Kalvarija davė jums tai, veltui. Kaip jūs galite tai atmesti? Kaip jūs galite tai atmesti, prisijungti prie denominacijos? Kaip jūs galite tai atmesti, ir pakeisti tai kažkuo kitu, pasaulio malonumais? Kodėl gi nepriimti šito? Uždangos atidengimas sugražina žmogų tiesiai atgal į Dievo Artumą, be jokios nuodėmės ant jo. Ir ištiesia prieš jį kelią, į tai ko jis ieško: Dangus, šlovė, ramybė, Amžinas Gyvenimas, viskas tiesiai prieš jį.

⁶⁹ Ta diena buvo mirtinas smūgis šėtono jėgai. Tai užbaigė viską.

⁷⁰ Aš galiu matyti Jį ten; Jis buvo Edeno avinėlis, nuo pačio pirmo pavyzdžio, kuris išėjo iš to.

⁷¹ Kai Abelis, tikėjimu aukėjo Dievui geresnę auką, nei Kainas, jis tikriausiai apvyniojo aplink avinėlio kaklą vynuogienojų, nutempė jį prie akmens. Paėmė akmenį į savo ranką, kaip peilį, ir atlenkė jo nedidelę galvelę, ir kirto, ir kapojo jį, kol jis mirė. Ir jo vilna nusidažė jo paties krauju. Jis buvo skendintis savo kraujuje. Tai buvo šešėlis.

⁷² Bet tą dieną Kalvarijoje, ten nebuvo žemiškas avinėlis, bet tai buvo Dievo Avinėlis, kuris buvo mirštantis, skendintis Savo Paties Kraujuje. Jis buvo pasaulio sukapotas, nuplaktas, sudaužytas, apspjaudytas, sumuštas, sučaižytas ir panašiai, ir nuo Jo plaukų lašėjo Kraujas.

⁷³ Kai Abelio avinėlis mirė, jis mirė, kalbėdamas kalba, kurios Abelis negalėjo suprasti. Jis bliovė.

⁷⁴ Ir kai tą dieną Kalvarijoje mirė Dievo Avinėlis, Jis kalbėjo kalba, kad nė vienas Jo nesuprato. „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane palikai?“ Tai buvo Dievo Avinėlis, sukapotas, sučaižytas.

⁷⁵ Jis buvo tas Avinėlis, kurį Abelis turėjo galvoje, kai jis pamatė pažadėtąją moters Sėklą. Jis buvo tuo Avinėliu, kurį Danielius matė, kuris buvo ne rankomis iškirstas iš kalno. Jis buvo Ratas viduryje rato, pranašams. Visa tai, ką jie išpranašavo, atitiko tą dieną, tą dieną Kalvarijoje. Tai atnešė didingą dalyką. Tai sulaužė šėtono stuburą.

⁷⁶ Pirma, mums reikia ieškoti, ką reiškia ta diena. Antra, mums reikia pamatyti, ką ta diena padarė dėl mūsų, dabar, ką ji padarė dėl mūsų. Taigi, trečia, pažiūrėkime, ką mes turime padaryti dėl tos dienos. Ką mes turėtume daryti?

⁷⁷ Pirma, mums reikia pažvelgti į ją, nes tai yra didinga diena, didingiausia iš visų dienų. Nuodėmės kaina buvo išspręsta. Šetono jėga palaužta.

⁷⁸ Ir dabar mes norime pamatyti, ką mes turėtume daryti atsilyginant. Taigi, atsilyginant, kai Jėzus mirė Kalvarijoje, tą dieną Kalvarijoje, Jis ne tik sumokėjo kainą už mūsų nuodėmes, bet taip pat Jis sumokėjo kainą ir nutiesė kelią, kad mes galėtume sekti Jį; nes mes, kaip puolę Adomai, kurie buvome išpirkti. Kaip Dvasia vedė Adomą (pirma Adomą), Dvasia, kuri kontroliavo visą gamtą, tuomet mes (antrasis Adomas), arba žemės žmonės, nuo tos dienos Kalvarijoje buvome Kristaus atpirkti, kad galėtume sekti paskui Jį. Taigi, kai Jis mirė Kalvarijoje, Jis nutiesė kelią. Jis atidavė Dvasią, Šventąją Dvasią, pasiųsdamas Ją atgal į žemę, kad jūs ir aš tuo gyventume. Tai štai ką mums reiškia Kalvarija - sekti paskui Jį.

⁷⁹ Pirma, pažvelkime į tai, pažiūrėkime ką tai padarė dėl mūsų. Ir dabar ką mes turime daryti iš pagarbos tam? Ką jūs ir aš turime daryti?

⁸⁰ Taigi, mes sakome: „Na, aš—aš branginu tai. Tai yra puiku“. Bet mes turime priimti tai. Ir priimti tai, reiškia priimti Jo Asmenį, Kristų į mūsų širdis.

⁸¹ Tuomet, mes esame laisvi nuo nuodėmės, todėl daugiau nebėra nuodėmės grandinių, kabančių ant mūsų. Dievui, tiesiog lyg mes niekada nebūtume nusidėję, tobula Auka padarė mus tobulus. Nes, Jėzus pasakė: „Taigi būkite tobuli, lygiai kaip jūsų Tėvas Danguje yra tobulas“. Tuomet, nieko daugiau nebereikia daryti, bet mes tapome tobuli Dievo Akivaizdoje.

⁸² Taigi, čia kur mes prarandame savo poziciją. Jeigu mes nebūdėsimė, mes bandysime žvelgti atgal į tai, kuo mes buvome. Ir tol kol mes žvelgiame atgal į tai, kuo mes buvome, Auka mums nieko nereiškia. O, ar jūs nematote tai, bažnyčia? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Aš ne. . . Aš netgi nebandyčiau daryti. Aš negaliu, ir jūs negalite. Nėra prasmės netgi bandyti. Jūs, nuo pat pradžių, esate pražuves, tol kol jūs žvelgiate į tai, ką jūs padarėte. Bet nežiūrėkite į tai, ką jūs padarėte.

⁸³ Žiūrėkite ką ta diena Kalvarijoje padarė jums. Ji sumokėjo jūsų kainą. Tai išsprendė klausimą. „Jūsų nuodėmės būna skaisčiai raudonos; jos yra baltos kaip sniegas. Raudonos kaip purpuras; baltos kaip vilna“. Tuomet jūs nebeturite nuodėmės. Jūs esate visiškai be nuodėmės. Nesvarbu ką jūs padarėte, ar ką jūs darote, jūs tebesate be nuodėmės. Tol kol jūs priimate Jėzų Kristų kaip savo Gelbėtoją - jūsų nuodėmės yra atleistos. Viskas, kas yra *atleista*, yra „dovanota ir užmiršta“.

⁸⁴ Tuomet ką tai daro? Tai duoda jums, po šios sąlygos - Jo Dvasią, kad sektumėte Jį, ir darytumėte tai, ką Jis darė, dėl kitų, kurie seka. Jis buvo tik vienas Žmogus, tobulas Žmogus. Jis atidavė Savo Gyvybę, ir Jis davė pavyzdį jums. Taigi ką mes turime daryti?

⁸⁵ Taigi, pirmas dalykas yra, aš noriu pasakyti, kad Jėzus niekada negyveno dėl Savęs. Jis gyveno dėl kitų. Tai, tobulai, Amžinasis Gyvenimas. Kai jūs sakote, kad jūs einate į bažnyčia, ir jūs gerai darote, tai puiku. Bet kai jūs gyvenate savo gyvenimą tik dėl savęs - jūs neturite Amžinojo Gyvenimo. Amžinasis Gyvenimas - tai gyventi dėl kitų. Tai buvo įrodyta, kai Tai atėjo Dievo Avinėlyje. Jis gyveno, ir turėjo Amžinąjį Gyvenimą, kadangi Jis gyveno ne dėl Savęs. Jis gyveno dėl kitų. Ir jūs priimate Amžinąjį Gyvenimą, priimdami tą dieną, ir jūs jau gyvenate ne dėl savęs. Jūs gyvenate dėl kitų.

⁸⁶ Kažkas paklausė: „Kaip jūs galite pakešti, leisti kažkam jus vadinti tokiais nedorais vardais?“ Jūs negyvenate dėl savęs. Jūs gyvenate dėl kitų, kad galbūt jūs išgelbėtumėte tą žmogų. Jūs tampate sūnumis. Ir bėda tame, kad bažnyčia pamiršo, jog jie buvo sūnūs. Jūs esate sūnūs. Jūs užimate Kristaus vietą. Jūs esate sūnūs, taigi negyvenkite dėl savęs. Gyvenkite dėl kitų.

⁸⁷ „Na, broli Branhamai, aš galiu gyventi dėl *šito* brolio, kadangi jis žinoma, yra puikus žmogus“. Tai ne tai.

⁸⁸ Gyvenkite dėl to žmogaus, kuris nekenčia jūsų. Gyvenkite dėl to žmogaus, kuris jus užmuštų, jei tik galėtų. Nes tai, ką jie padarė Jam. Jie nužudė Jį, ir Jis mirė, kad Jis galėtų juos išgelbėti. Tai yra Amžinas Gyvenimas. Kai, jūs, tai yra jūsų širdyje, jūs tuomet atsigrežiate į Dangų. Bet jūs aukojate savo paties dalykus, atiduodate juos, kaip avis atiduoda savo vilną. Jūs žiūrite į Kalvariją.

⁸⁹ Aš tikiuosi, kad tai padės jums toliau eiti. Tai štai ką maldos namai, štai ką visi žmonės turi daryti, tai - surasti, kas jūs esate, ir koks yra tikslas. Bažnyčia - tai nėra ėjimas į bažnyčia, tiesiog groti muziką, dainuoti dainas. Bažnyčia yra pataisymo vieta. „Teismas prasideda nuo Dievo namų“.

⁹⁰ „Mes turime save laikyti mirusiais ir gyvais Kristui“. Tuomet, Jis nutiesė kelią, kad mes galėtume aukoti save Jo tarnavimui, kad sektume Jį. Jei mes sekame Jį, tai mes gyvename gyvenimą, kurį Jis gyveno. Tai nuostabu.

⁹¹ Jėzus pasakė, ir kalbėjo apie tai. Leiskite man tiesiog pateikti keletą citatų apie tai. Atidžiai klausykite. Nepraleiskite to. Jėzus pasakė, kad tą Dieną Jis atskirs žmones kaip avis nuo ožių. Ir Jis tars ožiams: „Stokite į kairę pusę“. Ir avims: „Stokite į dešinę pusę“.

⁹² Ir Jis tarė ožiams: „Pasitraukite nuo Manęs. Kadangi, Aš buvau išalkęs, ir jūs Manęs nepavalgydinote. Aš buvau kalėjime ir jūs Manęs neaplinkėte. Aš buvau nuogas, ir jūs Manęs

neaprengėte. Aš buvau ištroškęs, ir jūs Manęs nepagirdėte. Aš sirgau, ir jūs Manęs neaplankėte. Taigi, pasitraukite nuo Manęs“.

⁹³ O avims, Jis tarė: „Aš buvau išalkęs, ir jūs Mane pavalgydinote. Aš buvau nuogas, ir jūs Mane aprengėte. Aš sirgau, ir jūs patarnavote Man“.

⁹⁴ Ir atkreipkite dėmesį. Nepraleiskite šito, bažnyčia. Išsaugokite tai savo širdyje, visam laikui. Tai buvo padaryta taip nesąmoningai! Žmonės nedarė tai dėl to, kad reikia. Žmogus, kuris jums kažką duoda dėl to, kad jis turi taip padaryti, žmogus, kuris pamaitina jus, nes jis turi taip padaryti, jis turi savanaudiškus ketinimus. Tai turėtų būti jūsų tikras gyvenimas, jūsų tikri veiksmai.

⁹⁵ Tai buvo taip netikėta toms avims, kad jos paklausė: „Viešpatie, kada Tu buvai alkanas? Ir mes Tave pavalgydinome... Kada Tu buvai alkanas, ir mes pavalgydinome Tave? Kada Tu buvai nuogas, ir mes davėme Tau rūbus? Kada Tu buvai ištroškęs, ir mes Tave pagirdėme? Kada Tu sirgai, ir mes Tau patarnavome?“

⁹⁶ Tai buvo automatiškai, iš meilės, tiesiog juose gyveno Tavo Gyvenimas. Dieve, leisk žmonėms pamatyti, ką dėl mūsų padarė Kalvarija, automatiškai.

„Kada Tu buvai, Viešpatie? Mes niekada to nežinojome“.

⁹⁷ Pažiūrėkime, ką Jėzus atsisukdamas pasakė: „Kiek kartų jūs tai padarėte šiems, Man padarėte“.

⁹⁸ Nesavanaudiškas gyvenimas; ne antraeilė mintis. Negalvojant apie tai; bet jūs esate tiek miręs šito pasaulio dalykams, ir tiek gyvas Kristuje, ir taip vaikštote vieškelyje, kad šie dalykai tiesiog yra automatiškai dalykai. Jūs tiesiog darote tai. Nesakote: „Na, taigi, Viešpats norėtų, Viešpats nori, kad aš tai padaryčiau“. Tai ne tas. Jūs tiesiog esate Jo dalis. Jo Dvasia yra jumyse, ir jūs elgiatės taip, kaip Jis elgėsi. Ak! Supratote.

⁹⁹ „Yra kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, bet, taigi pabaiga - mirties kelias“.

¹⁰⁰ „Ne visi, kurie sako: ‚Viešpatie, Viešpatie‘, įeis, bet tie, kurie vykdo Mano Tėvo valią“, tiesiog iš savo širdies, tiesiog laisvai.

¹⁰¹ Taigi, tą dieną Kalvarijoje sumokėjo šią kainą, kad mes galėtume būti tokiais.

¹⁰² Nesakykite: „Žinote, Džons našlė, kartą buvo... Jai baigėsi anglis, ir aš nuėjau, ir nupirkau jai anglių. Aš pasakysiu jums, pamačiau brolių, kuriam reikėjo kostiumo, ir aš nuėjau ir gavau jam kostiumą. Šlovė Dievui! Aš Krikščionis“. O, tai bent! Jūs savanaudis, vargšas, apgailėtinas asmuo. Jūs esate veidmainis.

¹⁰³ „Te nežino dešinė ranka, ką daro kairė, ir kairė - ką daro dešinė“. Tiesiog taip automatiškai miręs Kristuje, kol jūs tai darote, bet kuriuo atveju. Tai jūsų prigimtis. Tai jūsų būdas. Jūs tai darote, bet kuriuo atveju. Tai tiesiog Gyvenimas, kuris gyvena jumyse. Jūs esate visiškai pasidavęs tai Dvasiai, ir Ji tiesiog Pati gyvena jumyse. O, jūs jaučiate šią palaimintą Dvasią, šį Gyvenimą! „Ne aš gyvenu“, - pasakė Paulius, - „bet Kristus gyvena manyje“, - tiesiog taip automatiškai.

¹⁰⁴ „Na, aš pasakysiu tau, broli Branhamai, mes esame krikščionys čia. Mes padedame *tiems* žmonėms. Mes padedame *aniems* žmonėms“. O, tai bent! Gėda jums. Tai ne krikščionybė.

¹⁰⁵ Krikščionybė tiesiog daro automatiškai. Tai turi būti padaryta. Ir jūs tiesiog pamirštate apie visa tai: „Aš ne“. Eikite, darykite tai.

¹⁰⁶ Kristus visiškai ir pilnai atidavė Savo gyvenimą Dievui. Jis atidavė Savo žmonėms, kaip visuomenės tarnas. Jis noriai atidavė Savo gyvenimą. Jis neprivalėjo to daryti. Jis nepadarė to su nepasitenkinimu. Jis nepasakė: „Dabar, broliai, jūs visi turėtumėte ištisai daug galvoti apie Mane, kadangi Aš atėjau mirti už jus“. Jis nė žodžio nepasakė apie tai. Jis mirė, bet kuriuo atveju, kadangi tai buvo Dievas Jame.

¹⁰⁷ Tai Dievas jumyse, tai Dievas manyje, kas skatina mus rūpintis kitais. Avys, vienoje pusėje.

¹⁰⁸ Vienas iš jų pasakys: „Na, Viešpatie, aš padariau *tą*. Ir, Viešpatie, aš padariau *ana*“.

¹⁰⁹ Jis pasakė: „Pasitraukite nuo Manęs, jūs, darantys neteisybę. Aš niekada jūsų nepažinojau“.

¹¹⁰ Jeigu bažnyčia galėtų kada nors ateiti prie šių fundamentalių faktų, kai tai nėra kažkas, ką jūs bandote padaryti, jūs patys stengiatės tai padaryti. Tai yra kažkas, gimęs jumyse.

¹¹¹ Atleiskite man, mano draugai sekmininkai. Aš esu sekmininkas. Bet mano draugai sekmininkai priėjo iki to, kad būtinai turi būti daug greitos muzikos, kokios nors grupės trenksmas, ar rankų plojimas, ar būgnai, kad sukeltų šauksmus. Tai tik emocijos. Jie grodavo grupėje prieš jiems einant į mūšį. Jie įvesdavo žmones į kovos emocijas. Aš tikiu muzika. Aš tikiu rankų plojimu. Bet aš tikiu į tuos dalykus. Tai visiška tiesa. Mes turėtume tai turėti.

¹¹² Bet svarbiausia pas jus liko nepadaryta - tai tas pasiaukojantis gyvenimas, kada Dievas gyvena jumyse, automatiškai darantis tai, kas teisinga, kadangi tai yra teisinga. Tiesiog darant tai, netgi nesusimąstant apie tai. Tiesiog gyvenant tuo. Tuomet žiūrėkite, jūs pamatysite, kas vyksta. Jūs tiesiog. . . jūs ne. . . Jūs esate vieškelyje. Štai ką Kalvarija jums reiškia - vieškelis, atidarytas jums tą dieną.

113 Taigi, dabar prisiminkite, jūs negalite būti pusiau ožiu ir pusiau avimi. Jie nesusimaišo.

114 Taigi, daugelis žmonių sako: „Taip, žinote ką? Mes turime organizaciją savo grupėje. Mes, mes padedame vargšams. Mes darome *tai*“. Tai viskas gerai, bet jūs tūtojate savo paties trimitu apie tai. Jūs nedarykite to.

115 „Jūs darykite savo išmaldą slaptai“, – Jėzus pasakė. Tiesiog automatiškai, kažkas jummyse, ne daugiau kaip, kad eiti ir atsigeriti vandens. Jūs ištroškę. Jeigu kitas žmogus yra ištroškęs, jūs taip pat galvojate apie jį. Kito žmogaus poreikis, jūs galvojate apie jį taip pat, kaip apie savo paties poreikį. Ir nekreipiate į tai dėmesio. Tiesiog toliau gyvenate.

Taigi, jūs negalite būti pusiau avis ir pusiau ožys.

116 Taigi, jeigu jūs sakote: „Na, mūsų bažnyčia turi organizaciją. Mes duodame vargšams, ir mes darome *ta*, ir darome *ana*, ir darome *kitą*“.

117 Jeigu jūs turite tai, neturėdami kito – Kristaus Gyvenimo jummyse, jūs tiesiog darote tai veltui. Jėzus... Paulius pasakė Pirmas Korintiečiams 13: „Nors aš atiduočiau visus savo daiktus, kad pavalgydinti vargšus, ir duočiau savo kūną sudeginimui kaip auką, tai man neduotų jokios naudos“.

118 Na, tai yra stipru, bet tai yra Tiesa. Jūs turite prieiti prie to fakto, atpažįstant ką Kalvarija padarė dėl jūsų. Mes žiūrime į tai ir sakome: „O, taip, tai puiku“. Tai ne tai. Jeigu tas Dievo Sūnus turėjo eiti į Kalvariją, nukryžiuvimui, kiekvienas ateinantis sūnus turi eiti į Kalvariją. Jis taip pat turėjo turėti Kalvariją. Jūs turite turėti tą Kalvarijos dieną. Aš turiu turėti tą Kalvarijos dieną. Tai išsprendžia nuodėmės klausimą. Ne paspaudžiant ranką pamokslininkui; ne būti ištrauktam į bažnyčią; ne įeiti laiško pagalba; ne įeiti pagal išpažinimą. Bet įeiti per Gimimą. Jis niekada nedavė laiško. Jis niekada nedavė išpažinimo. Jis davė Gimimą. Tai štai kaip mes įeiname. Tuomet, nuo čia, mes automatiškai gyvename krikščionišką gyvenimą.

119 Dabar, kitas pastebėjimas. Pusiau ožys, pusiau avis, jie neturi tokio dalyko. Jūs arba ožys, arba avis. Jūs nesate pusiau ožys ir pusiau avis. Jūs arba ožys, arba avis.

120 Taigi, jeigu jūs darote gerus dalykus, ir galvojate, kad per tai galite įeiti, tai tuomet nereikėtų Kalvarijos dienos. Įstatymas tai numatė. Bet buvo reikalinga Kalvarijos diena, kad pateiktų tai, tam, kad mes nebūtume tik bažnyčios nariais, bet būtume Dievo sūnumis ir dukromis. Štai kuo buvo Kalvarijos diena. Štai ką ji dėl jūsų reiškė, kad jūs veiktumėte, sektumėte ir elgtumėtės, kaip Jėzus.

121 Taigi, upė tuo pačiu metu neteka aukštyn ir žemyn. Upė teka tik į vieną pusę. Ir Dievo Dvasia teka tik į vieną pusę. Ji nesusimaišo dalykų su Ja. Teka ta pačia kryptimi.

122 Pažiūrėkime į Jėzų, užbaigiant. Jėzus pasakė: „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite, ir jūs darysite didesnius nei tai, nes Aš einu pas Savo Tėvą“.

123 Aš sakau tai ne tiek dėl bažnyčios čia. Jūs suprantate. Bet šie pamokslai yra įrašomi. Dešimtys tūkstančių klausosi jų, visame pasaulyje.

124 Aš ruošiuosi atsakyti į šį klausymą dėl kritikų, tiesiog dabar. Man dažnai buvo sakoma . . . pasakyta. Jie klausdavo: „Na, jūs tikite Biblija? Jėzus pasakė: „Tuos darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite, ir jūs darysite didesnius nei tai, nes Aš einu pas Savo Tėvą““.

125 Kaip jūs nesugebate suprasti, pone? Kaip toli jūs galite nuklysti nuo išvalgumo, su savo intelektualinėmis teologijomis, su savo protine samprata apie bet ką? Mano brangus ir prarastas drauge, ar jūs negalite suprasti, kad ši Biblija yra dvasiškai išaiškinta?

126 Jėzus dėkojo Tėvui, kad Jis paslėpė Tai nuo išsilavinusių, ir supratingų, gudrių, išmintingų ir protingų, ir apreikš Tai kūdikiams, kurie ateis į Kalvariją.

127 Dabar stebėkite. Jėzus pasakė. Stebėkite kaip Jis tai išdėstė. „Darbus, kuriuos Aš darau“, - Jis daro juos tiesiog dabar. „Darbus, kuriuos Aš darau dabar, gydau ligonius, prikeliu mirusius, atveriu akis akliesiems, šiuos darbus ir jūs darysite. Jūs juos darysite, jeigu tikėsite Manimi. Jūs darysite šiuos darbus. Ir tuomet didesnius nei šie, jūs darysite, nes Aš einu pas Savo Tėvą“.

128 „Dar valandėlė, ir pasaulis daugiau Manęs nebematys, tačiau jūs matysite Manė. Aš būsiu su jumis, netgi jumyse, iki pasaulio pabaigos. Aš nepaliksiu jūsų be paguodos. Aš melsiu Tėvą; Jis siųs jums kitą Guodėją, kuris yra Šventoji Dvasia, kurio pasaulis negali priimti; tačiau, jūs galite priimti Jį“.

129 Dabar atkreipkite dėmesį. „Didesnius“ darbus, tai - turėti Jėgą Bažnyčioje, ne tik gydyti ligonius malda, išvaryti demonus malda, bet ir suteikti tikintiems Amžiną Gyvenimą. Šventoji Dvasia atėjo, ir buvo atiduota į Bažnyčios rankas, kad suteiktų Gyvenimą. O! Štai ką reiškė Kalvarija. Ji paėmė puolusius, degradavusius vyrus ir moteris, ir pakėlė juos iki Dievo sūnų ir dukterų padėties, kad gydytų ligonius ir suteiktų Amžinąjį Gyvenimą; suteikiant Šventąją Dvasią paklusniems tikintiems, žmonėms, kurie kartą buvo netikintys, tapo tikintys, suteikiant dvasinį, Amžinąjį Gyvenimą.

130 Kiek didingiau tai yra: Sakant, „Ši serganti moteris, guli čia, aš galiu pasimelsti tikėjimo malda, ir ji bus išgydyta“, tai yra didis dalykas, tai, ką Jis tuomet darė; „bet, - pasakė, - didesnius nei šie, jūs darysite; Aš duosiu jums Jėgą, ne tik prikelti jį kažkuriam laikui, bet duoti jam Amžinąjį Gyvenimą, kuris bus Amžinu, visam laikui“.

131 Vargšai, akli, pasigailėtini žmonės, kaip jūs tai praleidžiate? Argi jūs nematote, kas yra „didesni“ dalykai? Tai didingiausias dalykas, kuris tik gali įvykti, buvo – suteikti žmonėms Amžiną Gyvenimą. Kas yra Amžinasis Gyvenimas? Gyvenimas, kurį Jis gyveno, Gyvenimas, kuris buvo Jame, suteikti Jį kitiems. Ar gali tai padaryti žmogus? Dievo Sūnus gali.

132 Jėzus pasakė: „Kam atleidžiate nuodėmes, tiems jos yra atleistos; kam nuodėmes jūs užlaikysite, tiems jos yra užlaikytos“.

133 Taigi būtent čia, kur katalikų bažnyčia, ir daugelis kitų padarė didžiulę klaidą. Jie išeina ir sako: „Aš atleidžiu tau tavo nuodėmes“. Tai visai ne tas.

134 Kaip jiems atleisdavo nuodėmes, Biblijoje? Petras atsakė į tą klausimą, Sekminių dieną. Jie paklausė: „Ką mums daryti, kad būtume išgelbėti? Kaip mums gauti Tai, ką jūs visi gavote?“ Jis pateikė receptą. Jis pasakė jiems, ką daryti.

135 Jis pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, prieš Dievą, pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu“. Kam? Kad būtų atleistos jūsų nuodėmės. Tai yra „didesni“ darbai.

136 Kiek iš jūsų, pamokslininkų, ši rytą, kiek iš jūsų, besiklausančių mano Žodžio garsajuostėje, pasiruošę eiti į Kalvariją ši rytą? Ir pažiūrėti, ką Dievas padarė ten dėl jūsų. Ir atsisakyti savo denominacinių pažiūrų, ir pamokslauti Evangeliją. Aleliuja! Tai dabar yra jūsų rankose. Ką jūs ruošiatės su Tuo daryti?

137 „Nes atgaila ir nuodėmių atleidimas turi būti pamokslaujamas Jo Vardu, visam pasauliui, pradedant nuo Jeruzalės“. Aleliuja! Šlovė! Štai taip.

138 Ką Kalvarija reiškia jums? Ką ta dieną daro jums? Ar tai prikimšo jus kokia tai teologija? Ar tai padarė jus pasipūtusiu? Ar tai padarė jus krikščioniu, išparduotu? Aleliuja!

139 Nuodėmė, atleista! „Didesnius darbus nei šis, jūs darysite“. Jūs suprantate, kas tie „jūs“ yra, ar ne? „Didesnius darbus nei šis“, atleidžiant nuodėmes, Jėzaus Kristaus Vardu.

140 Bet per religinius mokymus ir denominacijas, ir visa kita, tai jus taip surišo, kad jūs vis dar tarnaujate pasauliui. Pasakykite man, kad bet kuris vyras, pasakykite man, kad bet kuri moteris, gali ateiti į Kalvariją, ir bandyti būti kažkuo dideliu, nes kažkas kažką pasakė. Pasakykite man, kur jūs galite žvelgti į Kalvariją, toje teisingoje šviesoje, tą dieną Kalvarijoje. Kaip jūs galite išgyventi tą dieną Kalvarijoje, ir išeiti pasipūtęs? Kaip galite tapti kažkokios organizacijos marionete, ir pamokslauti žmogaus sukurtus mokymus? Kodėl tai nepadaro jūsų nusižeminusiu Dievo Žodžiui? Jeigu kada nors ten nueitumėte, jūs išeitumėte nusižeminęs. Kaip jūs galite norėti būti kažkuo dideliu savo organizacijoje, su plunksna

savo skrybėlėje, kai Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, nusizemino iki sučaižyto kūno, apspjaudyto veido, iki gėdos ir išniekinimo? Ir jie nuplėšė nuo Jo drabužius, ir nukryžiuo Jį pasaulio akivaizdoje. „Jausdamas gėdą“. Kaip jūs galite nueiti į Kalvariją ir ir išeiti visai ne tokiau, koku buvo Jis, negarbė, gėda?

„O, - jūs sakote, - jie mane išmes“. Tegul išmeta.

¹⁴¹ Turėkite savo dieną Kalvarijoje, Dievas turės Savo būdą su jums. Leiskite man tai dar kartą pacituoti. Turėkite savo dieną Kalvarijoje, Dievas turės Savo būdą su jums.

Melskimės.

¹⁴² Viešpatie, O Dieve, tiesiog dabar nuvesk mus visus į Kalvariją. Leisk mums pasitraukti nuo savęs, Viešpatie, nuo baimės prieš žmones, nuo baimės prieš tai, ką kas nors pasakys. Na, visas pasaulis juokėsi iš Jo, šaipėsi iš Jo. Bet Jis buvo paklusnus, iki mirties. Jis buvo paklusnus, iki gėdos. Jis buvo paklusnus, netgi prieš federalinę valdžią.

¹⁴³ Ir mes suvokiame, kad kai šėtonas apėmė šią žemę, jis tapo šioje žemėje valdytoju ir valdovu. Jis paliudijo tą patį prieš mūsų Viešpatį, ir pasakė: „Šios karalystės yra mano. Aš darysiu su jomis, ką panorėsiu“. Ir mes suvokiame tai, kad nuo tos dienos iki šios, šis pasaulis po praeikimu, ją valdė tas, kuris praeikė ją.

Bet, Dieve, O Dieve, mes tarnaujame Karalystei, kurioje nuimtas praeikimas.

¹⁴⁴ Tėve Dieve, kaip nuostabu, kad Tu padarei didžiųjų dalykų šiandieninio pasaulio kinematografijoje. Leisdamas, kad pasirodytų tokie puikus filmai, kaip „*Dešimt Įsakymų*“, ir kiti, leidžiant vyrams ir moterims pamatyti, kurie netgi per bažnyčios slenkstį neperžengia, leidai pamatyti, kas tai yra. Dievo kelias - tai šio pasaulio atmetas kelias. Kadangi mes kaip . . . Mes einame į Rusiją po komunizmu.

¹⁴⁵ Mes esame šiame pasaulyje, bet mes ne iš šio pasaulio. Mes nuėjome į Kalvariją. Mes nukryžiuovome save dėl Dievo Karalystės, kad būtume vienas iš Jo. Nesvarbu ką sako pasaulis, mes pasirenkame kelią, su nedaugeliu Viešpaties paniekintųjų. Mes einame į prisikėlimą, ir mes tikime, kad tai bus labai greitai, Viešpatie, kai mes būsime prikelti į Karalystę, kuri perims šį pasaulį. Kaip Danielius tai numatė, ir tai sukūle visą pasaulį į smulkius pelus, ir vėjas nupūtė juos nuo vasaros klojimo. Bet, kalnas, Akmuo išaugo į didžiulį kalną, kuris padengė žemę. Tas Akmuo ateis. O Dieve, mes norime būti šito dalimi. Atsžadėkime savęs, kasdien imdami savo kryžių, gyvenant dėl Kristaus, gyventi dėl kitų. Suteik tai, Viešpatie.

¹⁴⁶ Jei šiandien čia yra tokie, kurie nepažįsta Jo kaip Gelbėtojo, ir norėtų, kad būtų prisimintas baigiamojoje maldoje, ir norėtumėte, kad tai būtų jūsų diena Kalvarijoje, ar nepakelsite savo rankos, ir pasakysite: „Pasimelsk už mane, broli

Branhamai. Aš noriu pažinti Jį kaip savo Gelbėtoją“. Telaimina jus Dievas, jaunuoli. Dar kas nors? Telaimina jus Dievas, mano broli, ten gale.

¹⁴⁷ Ar atsirastų dar kas nors? Pasakytų: „Aš noriu Jį pažinti. Aš noriu, kad ši diena būtų mano diena Kalvarijoje. Aš pavargau nuo visko. Kokia man nauda iš tuščio laiko eikvojimo čia, dėl to, kad gimiau tai daryti? Aš gimiau, gimiau būti Dievo sūnumi, ir čia aš laikausi pasaulio dalykų. Dieve, leisk man šiandien būti nukryžiuotam. Šiandien leisk man nukryžiuoti save ir savo idėjas, kad galėčiau gyventi su Kristumi, ir gyventi dėl kitų. Nesvarbu ką jie su manimi bedarytų, šaipytųsi iš manęs, ir persekiotų mane, ir kalbėtų visa pikta prieš mane, ir kita, leisk man tiesiog keliauti toliau nusižeminusiu, ir romiu, kaip avinėlis, kaip Jis darė. Ir vieną dieną, Jis pažadėjo vėl mane prikelti, paskutinę dieną. Aš laikiu tos Dienos“. Gal dar kas nors pakels ranką? Telaimina jus Dievas ten gale, ir jus. Gerai. Dar kas nors tiesiog... Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Dar kas nors, prieš mums pradedant melstis.

¹⁴⁸ Mūsų Dangiškasis Tėve, tai buvo pasakyta, kai Petras pamokslavo Sekminių dieną: „Visi kurie tikėjo, buvo pridėti prie Bažnyčios“. Jie iš tikro tikėjo iš visos širdies. Tie žmonės, kurie ką tik pakėlė ranką, aš tikiu, kad jie patikėjo iš visos širdies. Ir jeigu jie patikėjo, čia laukia bėseinas su vandeniu. Jie nori, kad tos nuodėmės būtų atleistos. Čia yra kai kas, kas gali pakrikštyti juos į tą Vardą, ir vienintelis Vardas, kuris duotas po Dangumi žmonėms, kuriuo mes turime būti išgelbėti.

¹⁴⁹ Nes, kaip aš prieš kelias minutes pacitavau Raštą, kad: „Atgaila ir nuodėmių atleidimas turi būti pamokslaujamas Jo Vardu, visam pasauliui, pradedant nuo Jeruzalės“. Ir Jeruzalėje, kai buvo pamokslaujama atgaila ir nuodėmių atleidimas, apaštalas kalbėjo jiems apie Raštus, ir pasakė, kad jie turi: „pirma, atgailauti, ir tuomet būti pakrikštytais į Jėzaus Kristaus Vardą“. Tai buvo pamokslininko darbas tai padaryti. Kad jie atgailautų, ir jis krikštytų juos, kad būtų atleistos jų nuodėmės. „Kam jūs atleidžiate nuodėmes, tiems jos yra atleistos; kam sulaikote nuodėmes, tiems jos yra sulaikytos“.

¹⁵⁰ Tėve, kaipgi galėjo pasaulis nusiristi iki to, kaip dabar? Kodėl nepatikėti Evangelijos paprastumu? Ir jie netgi įveda tam pakaitalus: klaidingus vardus, klaidingą krikštą, klaidingą Šventosios Dvasios krikštą, paspaudžiant rankas tarnautojams, naudojant Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios titulus, ko niekur Raštuose nėra; katalikų parašytas dokumentas, tai ne krikščioniškas mokymas, Biblijoje niekur nėra. Nuodėmių atleidimas negali būti atliktas per titulus, bet per Jėzaus Kristaus Vardą.

¹⁵¹ Dabar, Tėve, mes žinome, kad tai labai nepopuliaru. Tavo keliai visuomet buvo tokie. Bet leiskite vyruį ir moteriai, ši

rytą ateiti į tą dieną - tą dieną Kalvarijoje. Kur Jėzus, iškentęs tą dieną, tą gėdą, būti išrengtam, sučaižytam, apspjaudytam ir išjuoktam; viso pasaulio, bažnyčios, žmonių, kurie turėjo Jį mylėti. Ir, vis dėlto, visam tam vykstant, Jis nepravėrė Savo burnos, nuėjo ir mirė už tuos žmones, kurie šaipėsi iš Jo.

¹⁵² Dieve, nuvesk mus į Kalvariją šį rytą. Ir jeigu jie sako, kad mes esame išprotėję, jie sako, kad mes neteisingai suprantame Raštus, ką jie bekalbėtų, Dieve, jie negali stovėti Dievo Akivaizdoje ir sakyti, kad tai yra klaidinga.

Jie negali pridengti savo nuodėmių Biblija. Biblija atidengia jų nuodėmes: jų netikėjimą; norą būti populiariais; elgtis, kaip visa likusi minia. Leisk jiems ateiti į Kalvariją šį rytą.

¹⁵³ „Ir pradėdant nuo Jeruzalės; ta atgaila ir nuodėmių atleidimas turi būti pamokslaujamas Jo Vardu visoms tautoms, pradėdant nuo Jeruzalės“.

Leisk jiems padaryti tą patį nukryžiuavimo žingsnį, kad būtų čaižomi; apspjaudyti; ir išjuokti; ir išvadinti taip, kaip tik įmanoma, būti vadinamais religiniais išdavikais; bažnyčių skaldytojais; viskuo, kuo tik jie nori pavadinti.

Tegul mes, Viešpatie, šį rytą žengiamo tuo keliu - su nedaugeliu Viešpaties paniekintųjų. Tegul mes einame taip, kaip tai darė apaštalai, nepasukdami nei į dešinę, nei į kairę, ir iš tyros savo širdies tarnautume Dievui. Suteik tai, Tėve.

¹⁵⁴ Dabar, išgydyk ligonius ir kenčiančius, kurie stoja į maldos eilę. Tegul tie, kurie iškėlė savo rankas, tiesiog dabar atgailauja savo širdyse. Tegul tie, kurie taip ilgai atidėjo, kuo greičiau eiti į vandenį, kad jų nuodėmės būtų atleistos Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Aukos Vardu. Amen.

Ten ant kryžiaus, kur mirė mano Gelbėtojas,
Ten aš šaukiausi dėl apvalymo nuo nuodėmės;
Ten mano širdžiai buvo Kraujas pritaikytas;
Šlovė Jo . . .

Šlovė Jo Vardui!
O, šlovė Jo Vardui!
O, ten mano širdžiai buvo Kraujas pritaikytas;
Šlovė Jo Vardui!

Aš taip nuostabiai išgelbėtas nuo nuodėmės,
(Kaip?)

Jėzus taip meiliai išlieka viduje,
Ten ant kryžiaus, kur Jis. . . (Būk vienas iš Jo.);
O, šlovė Jo Vardui!

Šlovė Jo Vardui!
Šlovė Jo Vardui! (Brangiam Vardui.)
O, ten. . . širdžiai buvo Kraujas pritaikytas;
Šlovė Jo . . .

155 Ar tai tiesiog neveikia jūsų kažkaip? Tiesiog išvalo jus. Įdeda į jus viltį: Gyvenimą, Amžinąjį Gyvenimą.

156 Kas yra „nukryžiuotas su Kristumi“? Tai gyventi dėl kitų. Kokios rūšies kitų? Dėl tų, kurie jūsų nekenčia, tų, kuriems jūs nepatinkate, tų, kurie šaiposi iš jūsų: gyventi dėl jų; būti su jais; mylėti juos; „melskitės už tuos, kurie skriaudžia jus, melagingai kalba visoki blogį dėl Mano Vardo. Jie persekiojo pranašus, kurie buvo prieš jus“.

157 Aš maniau, kad galbūt pamokslas padės bažnyčiai ši rytą, kad jūs pamatytumėte, kad mums reikia Kalvarijos, mums reikia nukryžiuavimo.

158 Taigi kas, visa tai padaryta? Už viską sumokėta. Seseriai neįgaliųjų vežimėlyje, žmonėms čia, kurie serga ir kenčia: Už viską yra sumokėta; vienintelis dalykas, kurį jums reikia padaryti - tai patikėti, kad tai yra jūsų; priimti tai tuo pačiu būdu, ir jūs būsite išgydyti.

159 Atminkite: Taigi, kas tai yra? Jūs galite eiti į pasaulį, pamokslauti Evangeliją, gydyti ligonius; ir suteikti Amžinąjį Gyvenimą.

Ant kiek didingiau tai bus: čia guli vyras, turintis—turintis auglį, vėžį, kas tai bebūtų. (Mes matėme Jį tiek kartų, suteikiantį Savo palaiminimus, ir išgydantį vyrą, išgydant moterį; dešimtis tūkstančių kartų tūkstančius neklystančių atvejų visame pasaulyje, suprantate, ištraukti iš gultų, neštuvų; tiesiog žmonių šešėliai, suėsti vėžio; šiandien - puikūs, sveiki žmonės.) „Tuos darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite; bet didesnius nei šis, jūs darysite“: „daugiau nei šis“, teisingai.

Ką? Aš daviau jiems gyvenimo pratęsimą, per Jėzaus Vardą, kad pratęsti jų gyvenimą keliomis dienomis.

Bet: „Daugiau nei šis, jūs darysite: jūs duosite jiems Amžinąjį Gyvenimą per Mano Vardą“. Vau!

160 Kodėl jūs turėtumėte gėdytis šio brangaus Vardo? Kodėl žmonės vengia to ir atsitraukia nuo to? Tai šėtonas. Be abejo.

161 „Atgaila ir nuodėmių atleidimas turi būti pamokslaujamas Jo Vardu visam pasauliui, pradėdamas nuo Jeruzalės“. Tai, kur Žinia išėjo pirmiausia. Ar taip? „Atgaila ir nuodėmių atleidimas pamokslaujamas Jo Vardu, pradėdamas nuo Jeruzalės“.

162 Taigi, pirma, mes darysime kaip Jis darė: turėsime malda ligonių išgydymui.

163 Po to, mes turėsime didingą dovaną: Vanduo yra paruoštas, ten, bet kuriam, kas norės pasikrikštyti (čia yra drabužiai vyrams, drabužiai moterims), jau paruošti, kad jūsų nuodėmės būtų atleistos; kadangi atminkite, kad jūsų nuodėmės gali būti atleistos tik pagal Biblijos mokymą. „Nes nėra žmogui duoto kito Vardo po Dangumi, kur jūs galėtumėte būti išgelbėtas“.

164 Paulius sutiko keletą, kurie jau buvo pakrikštyti. Ir jie šūkavo, turėjo pergalę. Jis pasakė: „Į ką jūs buvote pakrikštyti?“

Jie atsakė: „Jono“.

Jis pasakė: „Jonas krikštijo atgailai“. Taigi, supratote tai: atgailai, ne nuodėmių atleidimui. Kiek iš jūsų supranta tai? Ne nuodėmių atleidimui. Jie buvo pakrikštyti teisingai - atgailai. Jie atgailavo: „Taip, pone, aš atgailavau. Aš tikiu Jo atėjimu“. Jie buvo pakrikštyti *atgailai*; tai yra „tikint Viešpačiu Jézumi Kristumi“.

165 Tuomet, kai jie *tai* išgirdo (kad Auka jau atėjo), jie buvo vėl pakrikštyti - Jėzaus Kristaus Vardu. Ir tuomet, jiems buvo suteikta Šventoji Dvasia, kai jis dėjo rankas ant jų; ir jie kalbėjo kalbomis, ir pranašavo.

166 Taigi, kaip jūs ruošiatės pakeisti Raštą? Padėkite savo pirštą ant Biblijos vietos, kur kam nors buvo atleistos nuodėmės, Naujajame Testamente, ir kada nors buvo pakrikštytas koku nors kitu būdu, o ne į Jėzaus Kristaus Vardą.

167 Parodykite man tą vietą Biblijoje, kur koks nors asmuo buvo pakrikštytas Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios Vardu. Ar pateikite man istorijos žinyną, bažnyčios istorijos, kur parodoma, kad kas nors buvo kada nors pakrikštytas Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Vardu, iki trejų šimtų ir kelerių metų nuo paskutinio apaštalo mirties, kai organizavosi katalikų bažnyčia.

168 Taigi, aš turiu „*Iki-Nikėjos Tėvai*“, ir . . . visus istorikus, ir visa kita, tiesiai mano kabinete: pati seniausia, sakralinė istorija pasaulyje; vieninteliai neklystantys įrodymai, kuriuos turime.

169 Perskaitykite „*Mūsų Sekmadienio Svečias*“, ar katalikų bažnyčios katekizmą, ir stebėkite juos, ką jie sako: „Kai kurie protestantai galbūt bus išgelbėti, nes jie nusilenkė katalikų doktrinai: Nes jų Biblija sako: ‚krikštykite Jėzaus Kristaus Vardu‘, bet mes patraukėme formalumą ‚Jėzaus Vardu‘, ir įdėjome ‚Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios‘, ir jie tai pripažino“.

Taigi, parodykite man Raštą, priešingą tam.

170 Ir štai taip. Ir taigi, pasaulis tiesiog nusilenkia tam. Kodėl? Jie niekada nėra buvę Kalvarijoje. Štai taip. Jie niekada nebuvo matę.

171 Jie šaipysis iš jūsų ir vadins jus . . . jie netgi vadins jus „Šventais velenėliais“, „Tiktai Jėzus“, ir visi tie fanatiški vardai, kuriuos jie tik gali. Koks tai skirtumas kuo jie jus vadina? Ką jie padarė . . . Ar Jam rūpėjo, kaip jie Jį vadino? Jis buvo nukryžiuotas. Jis gyveno dėl Dievo, ir tik dėl Dievo. Ir jeigu ta pati Dvasia buvo Jame, yra jūmyse, privers jus daryti tą patį: nešti Jo Vardą. „Kad ir ką jūs bedarytumėte“ (sakoma Biblijoje) „žodžiu ar darbu, viską darykite Jėzaus Vardu, atiduodami šlovē Dievui“.

172 Iš kur jūs gavote tą trejybę, pagonišką mokymą? Iš katekizmo, ne iš Biblijos. Žodis „trejybė“ iš viso nėra paminėtas, žiūrint per visą Raštą, nuo Pradžios iki Apreiškimo. Čia nėra tokio dalyko. Nėra tokio dalyko kaip trejybės dievas. Jis yra Dievas, vienintelis Dievas, vienas Dievas. Visada buvo vienas Dievas. Jis veikė trijose funkcijose: Jis veikė kartą kaip Tėvas, per Mozę. Jis kartą veikė kūne, kaip Sūnus, Jėzus. Dabar Jis veikia kaip Šventoji Dvasia. Bet tai yra vienas Dievas. Vienas Dievas, ne su trimis vardais. Tris funkcijos, trys titulai viename Varde: Jėzus Kristus.

173 Viskas kas priešinga - yra pagonybė; ir aš prašau, kad kas nors parodytų tai, jeigu tai ne taip. Teisingai. Aš kalbėjau tai metai iš metų, ir niekas dar neįrodė to (Suprantate?), kadangi tai negali būti. Aš turiu. . . pirma, čia yra Biblija; ir yra senovės istorijoje, įrodymai, kad tai būtent taip. Ir kodėl šėtonas tiesiog. . .? Aš. . . Na, Biblijoje pasakyta, kad bus tokiu būdu: „Kaip jie ateis, nebent Aš juos pritraukisiu?“ Tai tiesiog viskas, ką aš apie tai žinau. Tai, ką Jėzus pasakė, taigi. . .

174 Aš nesakau, kad tai. . . Jeigu aš tai kalbu, ir pamokslauju štai tokį pamokslą, aš būčiau paskutinis veidmainys tarp jūsų. Teisingai. Aš kalbu tai, kadangi Tai yra Tiesa ir Tai yra Gyvenimas. Tiek, kiek yra pakrikštytų Kristuje, apsivelka Kristumi. Jie turi Gyvenimą, per Jo Vardą.

175 Mes meldžiamės Jo Vardu, prašome Jo Vardu, pamokslaujame Jo Vardu, krikštijame Jo Vardu, gyvename Jo Vardu, mirštame Jo Vardu, einame į Dangų Jo Vardu, prikelti Jo Vardu. „Visa šeima Danguje pavadinta Jėzumi“. Biblijoje tai pasakyta: „Visa šeima žemėje pavadinta Jėzumi“. Jis pasakė: „Aš atėjau Savo. . .“

Jūs sakote: „Na, tai yra Tėvo Vardas“.

Tėvas - tai nėra vardas, tai titulas. Jis pasakė: „Aš atėjau Savo Tėvo Vardu, ir jūs Manęs nepriėmėte“. Taigi, kokių Vardu Jis atėjo? Uh-uh. Tikrai, „. . . ir jūs Manęs nepriėmėte“.

176 Taigi, štai taip; tai tiesiog, taip, tai yra paslėpta nuo išmintingųjų ir protingųjų akių. tikrai, be abejo, uh-uh.

177 Ir Apreiškimo Knygoje, kaip mes mokėme praeitą dieną: ten yra senoji prostitutė bažnyčia, kuri yra pirmoji organizacija; ir tuomet ji turėjo krūvelę dukterų, kurios buvo gimę iš jos. Jos daro tą patį, tas pats įprotis. Ji visa atsidūrė Babilone, tokiu pat būdu, su. . . su Romos bažnyčia ir su tautų bažnytine konfederacija; ir štai ji - visa išisukusi į tuos pačius dalykus, toje pačioje valtyje.

178 Bet Dievo Bažnyčia (Aleliuja!), tai iššaukta Bažnyčia, atskirta. Kaip Bažnyčia yra pastatyta? Kaip jūs tai sužinosite? Kaip jūs galite žinoti, kad tai yra Tiesa? Kai Dievas apreiškia jums. Kaip—kaip Abelis žinojo, kad tai buvo avinėlis, vietoje obuolių? Tai jam buvo apreiškta: „Tikėjimu Abelis aukojo Dievui geresnę auką“.

179 Nulipdamas nuo Pasikeitimo Kalno, Jėzus paklausė: „Ką žmonės sako, kas Aš esu?“

Kai kas pasakė: „Elijas“, „Možė“, ir taip toliau.

Jis paklausė: „Bet aš klausiu jūsų: „Kuo jūs mane laikote?““

Petras atsakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

180 Jis atsakė: „Tu niekada to neišmokai...“ Kitaip (aš tai sakau, ne tam, kad būti dideliu, ar stipriai pasakyti): „Tu niekada to nesimokei kokioje nors seminarijoje; joks žmogus tau to nepasakė; bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, apreiškė tai tau: kad AŠ ESU (ne Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia, bet Aš esu Jėzus Kristus). Ir ant šios uolos (Kokios uolos? Tos pačios, kur buvo Abelis; ant tos pačios uolos.), ant tos uolos, dvasiškai apreikštos Dievo Tiesos, Aš pastatysiu Savo Bažnyčią, ir pragaro vartai niekada jos nenugalės“. Teisingai. Jie bando tai, bet jie niekada nenugalės. Suprantate?

181 Taigi, tiesiog eikite į Kalvariją, būkite nukryžiuotas, sugrįžkite, ir eikite keliu su nedaugeliu Viešpaties paniekintųjų, eikite toliau.

182 Dabar, Viešpatie, mes pavedame viską Tau. Aš nepažįstu nė vieno iš šios grupės, kurie yra čia. Aš neturiu jokio supratimo, Viešpatie, nebent Tu apreikši tai. Ir dabar, Tėve, Dieve, aš neprašau Tavęs to daryti. Aš tiesiog pateikiu tai žmonėms. Štai jie. Tebūnie tai tikra Kalvarija šį rytą; tebūnie tai tikras nukryžiuojimas savo valios, norų ir didelių gyvenimo dalykų.

183 Tegul žmonės tampa nusižeminę, ir norintys priimti kelią su nedaugeliu Viešpaties paniekintųjų. Tegul jie vaikšto nuolankume. Tegul jie gimsta į šią Karalystę, į šią didingą Dievo Karalystę, kuri yra dvasinis kūnas, dangiškas Kristaus kūnas žemėje: „Viena Dvasia mes esame pakrikštyti į vieną kūną“.

184 Suteik tai, Viešpatie. Kokie jie bebūtų, juodi, balti, geltoni, rudi, kad ir kokie jie būtų, vyras ar moteris, įkalintas ar laisvas: mes visi esame sukurti, kad gertume iš tos pačios Dvasios.

185 Suteik tai, Tėve, ir tebūnie tai su... tarp daugelio, šį rytą, kad jie suprastų; atverk jų širdis supratimui. Tuomet tai bus kaip nauja diena jiems: nušvis saulė, ir žmogaus sukurtos teologijos niūri šviesa pasitrauks, ir Dievo Šviesa švies jų kelyje, ir nutrauks šydą, kuris uždengia šią nuostabią Šviesą. Ir jie galės eiti šventumo vieškeliu, po to, gyvendami dėl kitų, kaip tai darė Kristus.

186 Dabar, kai mes paskelbiame maldos eilę, aš meldžiu, kad Tu pateptum Savo tarnus šį rytą, mus visus, kai mes meldžiamės vienas už kitą. Ir suteik, šiandien, kad kiekvienas sergantis asmuo, kuris ateis maldos eilėje, būtų išgydytas. Tegul jie sugrįžta, kaip maža žvairakė mergaitė, ir berniukas, ir... ir ta pagyvenusi ponija, ir—ir brolis Raitas, ir daugelis tų, kurie atėjo,

Viešpatie, kenčiantys ir ligoti, ir kažkas, ko gydytojai negalėjo išgydyti; ir štai jie yra čia šiandien (maždaug tik prieš savaitę), ir štai jie, sveiki šiandien.

¹⁸⁷ Dieve, tegul vyrai ir moterys praeina su tuo pačiu tikėjimu, žinodami, kad jie eina į Kalvariją, kad būtų nukryžiuoti savo mąstymui ir savo idėjoms, kad jie yra „praeję išgydymą“. Tegul jėga, kuri prikėlė Jėzų iš kapo, duoda jiems gyvybę, didingą tikėjimo gyvenimą.

¹⁸⁸ Ir tuomet, iškart po to, tegul daugelis ateina prie baseino krikštui. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

¹⁸⁹ Taigi, mes turime tik dvidešimt minučių praveisti maldos eilę ir krikšto tarnavimą. Taigi, mes neturime maldos kortelių. Mes turime nuo tada, ir mes stengsimės jas panaudoti mano didesniuose susirinkimuose, kada mes pradėsime. Aš pasakiau jums viską, mes tai išdėliojome, mes turime tai garsajuostėje, ir kur aš vyksiu, tos garsajuostės bus siunčiamos toliau.

¹⁹⁰ Ženklas vien tik rodo į palaiminimus. Idėja buvo tokia: „Jeigu tu melsiesi už ligonius, pasiek, kad žmonės patiktų tavimi“.

Aš pasakiau: „Jie nepatikės manimi“.

Jis pasakė: „Tau bus duoti šie ženklai, ir tuo jie patiks“. Ženklai pereidavo ir pereidavo, per dešimt metų, aplink pasaulį, ir nė karto nepavedė. Iš viso, tame nebuvo jokios nesėkmės. Kiek iš jūsų žino, kad tai yra tiesa?

¹⁹¹ Na, jeigu jūs galite tikėti ženklu, tuomet tikėkite Žinia. Teisingai. Ji tai parodo. Argi Dievas įteiktų Žinią (Ir leistų būti štai tokiai tobulai, bet kas. . .) ir kas, jei aš pasakyčiau jums kažką melagingo? Dievas neleistų man to daryti. Ne, ne. Ne, pone. Aš kalbu jums Tiesa.

¹⁹² Dabar, visi jūs, kurie norite, kad už jus pasimelstų, šioje eilėje čia, ateikite iš tos pusės, jeigu jūs norite, štai čia, išsirikiuokite dešinėje. Ir tuomet, aš leisiu žmonės praeiti, kai mes melsimės. Tuomet mes paimsime vyrukus, tvarkos prižiūrėtojus, ir jie stebės; ir kai jie eis pro šalį, čia, tuomet iš šitos pusės, mes nuvesime juos aplink atgal, ir pravesime juos per tai. Už kiekvieną bus pasimelsta.

¹⁹³ [Kažkas kalba su broliui Branhamu—Red.] O, ne, na, aš ne. Na. bet kuriuo metu, kada jūs norite. Nesvarbu. Jūs galite ją išvesti, arba jūs. . . Aš galiu. . . išveskite ją čia, ar šiek tiek vėliau, bet kada, kada ji nori, nesvarbu.

¹⁹⁴ Dabar, nurinkime, kiek galime, sekančioms kelioms minutėms. Aš noriu, kad dabar jūs visi pagalvotumėte: Taigi, ką—ką sako Biblija? „Tikėjimo malda išgelbės sergantį“. Kiek iš jūsų žino, kad tai tiesa? Kiek iš jūsų žino, kad Biblijoje pasakyla: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Darbus, kuriuos Aš darau, ir

jūs darysite“? Ir kokie buvo darbai? Jis pasakė: „Aš galiu, jeigu jūs tikite, kad Aš galiu tai padaryti“. Ar taip?

Koks buvo mano klausimas? „Jie netikės manimi“.

Jis pasakė: „Šie ženklai privers juos tikėti“.

¹⁹⁵ Taigi, jeigu jūs tikite, pasiruoškite: Tai jūsų išgelbėjimo valanda. Lygiai tas pats, kaip kad būtų dėl nuodėmės, tai to paties Dievo tas pats pažadas.

¹⁹⁶ Taigi, mes turime nedidukę sergančią moterį čia, kuri turi skrandžio problemą, iš Naujojo Albanio. Mes, pirma, melsimės už ją, taigi ji gali gauti savo—savo vietą. Taigi, dabar, paskubėkime, visi. Aš noriu, kad broliai man padėtų čia. Ir palenkime savo galvas akimirksniai, dabar, malda.

¹⁹⁷ Dabar, Dangišskasis Tėve, tai buvo Tavo Žodis. Aš nesu atsakingas už veiksmus, kurių bus imtasi, tačiau aš esu atsakingas už tai, ką pamokslauju. Ir žinant tai (ir žinant, kad aš dabar esu vidutinio amžiaus žmogus, ir vieną dieną turėsiu susitikti Tave): Aš pamokslavau Tiesą iš širdies. Tu žinai tai. Ne tam, kad pakenkti, jei taip buvo, Viešpatie, tuomet man reikia atgailos.

¹⁹⁸ Ir Tėve, aš meldžiu, kad Tu padėtum, dabar, kai mes ruošiamės melstis už ligonius, tegul maldos būna atsakytos, ir ne tik mano maldos, Viešpatie, bet bažnyčios maldos, nes šie vargšai žmonės. . . Kas, jeigu čia stovėtų mano žmona? Kas, jei tai būtų ji, sėdinti neįgaliųjų vežimėlyje? Arba mano sesuo? Mano motina? O, Dieve, išgydyk šiuos žmones. Ar Tu padarysi, Viešpatie?

¹⁹⁹ Pažvelk, stovintys maldos eilėje: širdies problema, vėžys, auglys, įvairios rūšies ligos ir negalavimai. Daugelis iš jų atvyksta (šimtai yra išlaisvinami, tiesiog čia, Viešpatie), ir jie mato tai, ir jie tikit tui, ir jie ateina į maldos eilę, kad priimtų tai. Jie dabar ateina prie gyvojo Akmens, ne prie Tavo tarno, bet prie Tavo Sūnaus, Jėzaus, kuris yra Bažnyčios Vadovas, dvasiškai, mistinis Asmuo, esant tarp mūsų. Ir kai mes einame, aukodami Jo Vardu (Tu pasakei: „Mano Vardu jie išvarinės demonus“.), Aš meldžiu, kad Tu atsakytum į mūsų maldas, Jėzaus Vardu. Amen.

²⁰⁰ Dabar, visi melskitės. Taigi, tai taip pat yra jūsų dalis. Tai – jūsų malda.

Taigi, ši nedidukė moteris turi mirti, jeigu Kažkas jai nepadės.

²⁰¹ Kiek iš jūsų pažįsta brolių Stadsklev? Brolis ir sesuo Stadsklev? Man skambino iš Vokietijos tris kartus aną vakarą; jų kūdikis mirė. Jie prašė: „Broli Branhamai, mes matėme jus, kaip Dievo Dvasia prikėlė mirusį“, – (Jie stovėjo šalia, ir stebėjo tai. Suprantate?), – „ir mes žinome, kad jūs esate Viešpaties pranašas. Tiesiog tarkite Žodį“.

Aš pasakiau: „Aš negaliu to pasakyti, nebent tai bus įdėta man į lūpas“.

„Atvykite į Vokietiją“. Aš greitai pakilau. Ir jie paskambino: „Turime reaktyvinių lėktuvą, kuris atskraidins jus į Vokietiją per šešias valandas“. Armijos lėktuvas, kuris nuskraidintų mane į Vokietiją, kad prikelti mirusį kūdikį. Armijos lėktuvas nuskraidino mane per šešias valandas, nuo Luisvilio iki Miuncheno, Vokietijoje.

²⁰² Aš nuvykau ten, atsiklaupiau ant kelių, ir pasakiau: „Tėve, ką aš turiu pasakyti? Įdėk žodžius į mano lūpas“. Jis man neatsakė. Aš išėjau į mišką, pasakiau: „Tėve, ką aš turiu pasakyti? Įdėk žodžius į mano lūpas. Jei ne, tai bus veltui“. Aš grįžau, Jis man neatsakė. Įėjau. Aš meldžiausi per naktį: „Viešpatie, įdėk žodžius į mano lūpas“. Nieko neatsakė.

²⁰³ Kitą rytą, mano žmona atsikėlė. Iš karto, kai ji išėjo, Žodis (aš atsistojau), Jis pasakė: „Nepriekaištauk. Tai Viešpaties ranka“. Aha.

Tuomet greitai paskambinau: „Aš negaliu atvykti. Ne, tai Viešpaties ranka. Man uždrausta“. Jūs matote, kokia jėga yra sudrausminančiame priekaište? Kai Dievas pasakė: „Nedaryk to, nes tai yra Viešpaties ranka“.

²⁰⁴ Taigi, Mozei kartą buvo pasakyta, kad jis kai ko nedarytų, nuėjo, ir vis tiek tai padarė. Jūs atsimenate? Taigi aš—aš nenuvykau.

²⁰⁵ Ir aš galiu jums atnešti ir parodyti keturių skirtingų žmonių tvirtinimus, kad, gydytojas paskelbė mirtį, po maldos ir mirties sudraudimo. Suprantate? Mes stovime čia, kad sudrausti tai. Ir jeigu Dievas davė jums jėga kažką daryti, jūs geriau būkite atsargūs tai ką darote. Suprantate? Jūs geriau būkite atsar- . . . Jis pasakė: „Nereikia . . .“

²⁰⁶ Taigi, atmintkite, galbūt tai taip puikiai neišreikšta jums, bet man, tai kažką reiškia. Suprantate?

„Nedrausk to“. Tikras, švelnus, malonus Balsas (apie šešios trisdešimt, aš manau tai buvo šešios trisdešimt ryto) pasakė: „Nedrausk šito. Tai yra Viešpaties ranka“.

Aš pasakiau: „Ačiū, Tėve. Ačiū, Viešpatie. Aš to nedarysiu“.

²⁰⁷ Jeigu Jis būtų pasakęs: „Sudrausk tai. Tai priešas išlinko“.

Aš pasakyčiau: „Eime“. Ir tai būtų padaryta.

²⁰⁸ Kai tas mažas berniukas, ten, Suomijoje, gulėjo miręs, sutrintas, nebuvo nė vieno sveiko kaulo jo kūne, Viešpats pasakė, kad tai buvo šėtono ranka, pasakė: „Sudrausk tai“.

²⁰⁹ Ir aš pasakiau: „Mirtie, tu negali jo laikyti. Gražink jį atgal, paleisk jį“. Štai, jis pašoko ant kojų, nė vieno lūzusio kaulo jo kūne. Tai - Viešpaties Žodis. Aš negaliu naudoti Viešpaties Žodžio tol, kol man neateina Viešpaties Žodis.

²¹⁰ Bet Rašte, Viešpaties Žodis davė man pavedimą melstis už tuos sergančius žmones; duoda jums pavedimą melstis už juos.

Taigi: „tikėjimo malda išgelbės sergantį“, melskimės, palenkite savo galvas; mes pažiūrėsime, ką Jis sako, kai jūs praeisite.

211 Jūs esate krikščionis, ar ne taip? Jūs tikite visa savo širdimi, kad Jėzus jus išgydys? Turite nedidelę skrandžio problemą; keletą metų kentėjote dėl to, sese. Dabar, jūs pasveiksite, jeigu jūs patikėsite.

212 Dabar, Viešpatie Dieve, ši jauna moteris turi mirti, nebent Tu jai padėsi. Dabar meldžiu, žiūrėdamas į ją, aš nematau jokios priežastis, dėl kurios ji turėtų mirti.

Ir aš jaučiu savo dvasioje, Viešpatie, kad tai yra Tavo daleidžiamoji valia, dabar, aš sudraudžiu tai: šėtone, paleisk ją!

Jėzaus Kristaus Vardu, tegul ji pasveiksta, ateina į šią bažnyčią, ir paliudija Dievo šlovei. Amen.

213 Taigi, taip paprasta, ponija, jūs pasveiksite. Ar jūs tikite tuo, broli?

[Brolis Branhamas pasitraukia nuo garsiakalbio—Red.] Ar jūs tikite ten, kad jūs pasveiksite?

Dabar eikite, pradėkite valgyti net tai, ką jūs . . . jūs tuomet, viskas bus gerai.

Taigi, jūs tikėtės suduoti pasauliui smūgį, ir jį paralyžiuoti; jis smogia jums, ir jus paralyžiuoja. Taigi, Dangaus Dievas, kuris patraukia pasaulio kirtį, kad atleistų nuodėmę, tuo pačiu Vardu gali atleisti jums nuodėmę, patraukti insultą nuo jūsų, ir padaryti jus sveiku.

Tikėkite, Jis gali išgydyti tą širdies ritmą? Padarykite tai, jūs pasveiksite . . . ? . . .

214 Viešpatie Jėzau, ši vargšė moteris turės gulėti šioje kėdėje visą likusį savo gyvenimą, ir tuomet, bus paimta. Bet mes prašome, kad ši šėtono jėga būtų patraukta nuo jos. Tegul ji gyvena ir vaikšto, ir būna normali kaip tik gali būti. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

215 Jūs tikite? Tai užbaigtas darbas, tai atlikta. Kas nutiko? Be baimės, be . . . Nebuvo . . . ? Kartą jūs buvote išgydyta nuo vėžio . . . ? . . . Paleiskite, atiduokite viską Jėzui.

216 Viešpatie Jėzau, aš dedu rankas ant šios moters, ir sudraudžiu jos ligą. Aš žinau, ji yra krikščionė, gimusi iš Dvasios. Aš patraukiu tai nuo jos, Jėzaus Kristaus Vardu, nuostabiu Vardu. Amen.

217 Viešpatie Dieve, dėl jos brangaus brolio, aš prašau dėl jo išgelbėjimo Jėzaus Vardu. Stovėk ant to. Amen. Tebūnie padaryta.

218 Ar esi pasiruošęs priimti savo išgydymą, sūnau? Gerai, tai perėjo į Jo rankas.

219 Viešpatie Jėzau, ant šio jaunuolio, kuris pasakė, iš Tavęs, jis meldžiasi, kad priimtų savo išgydymą. Kaip Tavo tarnas, aš dedu ant jo rankas Jėzaus Kristaus Vardu . . . ? . . . Amen.

Taigi, tiesiog bet kuris . . . ? . . . dabar, jūs tiesiog šaukitės Jo Vardo. Taigi, ne—ne man . . . ? . . .

220 Tėve Dieve, kaip sūnus, kuris kartą pasilenkė prie motinos krūtinės, ji paglostė jį, ir—ir meldėsi su juo, ir laikė jo mažą rankutę, kai jis buvo guguojantis kūdikis. Dabar, šėtonas patalpino ją į psichikos įstaigą. Dieve, jis atėjo į gyvojo Dievo šventą Bažnyčią, į Bažnyčią, kuri yra gimusi iš Dievo Dvasios, Bažnyčia, kurioje gyvena Dievo Dvasia, ir padaro Save žinomą. Ir šiandien, per malda, mes išlaisviname šią moterį iš tos įstaigos. Jėzaus Kristaus Vardu, mes meldžiame. Amen.

Eik namo, su tavimi viskas gerai.

Ačiū, kad atėjote, prašydamas už savo mamą; tai tikras sūnus.

221 Tai tavo išlaisvinimo diena. Viešpatie Jėzau, dėl šios jaunos moters, dėl jos vyro išgelbėjimo, ir dėl jos gerklės išlaisvinimo, tegul ji gauna tai Jėzaus Kristaus Vardu, Kuris sako: „ateik, tikėk tuo dabar“, ir tai yra užbaigtas produktas.

222 Viešpatie, gydytojas pareiškė, Viešpatie, tai yra jos kūne, pereina į jos akį. Ji atėjo prie šio altoriaus, kad būtų išvaduota, kai ši šventa Bažnyčia meldžiasi, Aš prašau jos išlaisvinimo Jėzaus Kristaus Vardu, ši nelaimė paliks jos kūną. Tai užbaigtas darbas.

Dėl jos sūnaus, aš laiminu šią nosinaitę. Tegul sugrįžta klausia ir gera būklė į jo ausį . . . ? . . .

223 Dabar Bažnyčia kalba; taigi Bažnyčia yra mistinis Kristaus Kūnas. Mes visi meldžiamės už jus. Suprantate? Daugiau mes ne—mes neišpažįstame, kad esame pasaulyje. Mes nekalbame apie tai, kad norime žinoti kur mes einame. Mes suradome Kelią. Mes gimėme tam Keliui. Mes esame Gyvojo Dievo Bažnyčia (dalis to); žinoma, ji išsibarsčiusi visame pasaulyje. Bet čia yra grupelė iš jų. Šiandien, mes kartu ateiname Jo Vardu. Mes ateiname daryti to, ką Jis pasakė daryti. Ko Jis gali neatskleisti, kai mes sueiname kartu. Melstis už ligonius, dėti ant jų rankas, „tikėjimo malda išgelbės sergantį“.

224 Tegul jūsų širdies problema palieka jus. Jėzaus Kristaus Vardu, Aš paklustu tam pavedimui, kurį Dievas man davė . . . ? . . .

TĄ DIENĄ KALVARIJOJE LIT60-0925
(That Day On Calvary)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, rugsėjo 25 d., 1960 m., Branhamo Maldos namuose, Džefersonvilis, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org